

JULIANEUM

A SOPRONI SZENT MARGIT PLÉBÁNIA LAPJA

II. évfolyam 3. szám 2010. december

Lőveri Szellemi Műhely

A hontalan Jézus

„Hiszen ismeritek Urunk Jézus Krisztus jótékonyágát: Ő a gazdag, értetek szegénnyé lett, hogy szegénysége által meggazdagodjatok” /2 Kor 8,9/. Általában is igaz, van karácsonyi szomorúság; amely szorítóbb, reménytelenebb, mint a más napokon jelentkező. Hiszen aki Karácsonykor szomorú az kétszeresen is az, mert mások ilyenkor boldogok, békések, örvendezők. Akit épp Karácsony estéjén szorít sarokba magányossága, akit most kínoz legjobban a friss gyász fájdalma, aki most szenved betegen kórházi ágyán azt kétszerezesen gyöttri a kín, a gyász, a fájdalom.

Itt az ideje, hogy annak a csodálatos betlehemi éjszakának ne csak az idilli pásztor-romantikás hangulatával tudjunk, akarjunk ünnepelni, hanem meglássuk a Karácsony öröme mellett a fájdalmát is. Karácsony ugyanis áldozat volt, Jézusnak, az Isten Fiának az áldozata értünk.

Szent Pál apostol szavai szerint, „Jézus Istennel való egyenlőségét nem tartotta olyan dolognak, amihez feltétlenül ragaszkodjék, hanem szolgálai alakot felvéve kiüresítette önmagát és hasonló lett az emberekhez” /Fil. 2,6-7/.

Jézus, a mi Urunk hajléktalanként született e világra, olyanná lett, mint közlünk a legkiszolgáltatottabb!

Csecsemőként a világ forgatagában... Ő, aki otthon volt a mennyben, otthontalanná, kiszolgáltatott, szenvedő emberré lett a földön: „A rókáknak van vackuk, az ég madarainak fészük, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania.” /Máté 8,20/ Ő, aki isteni fenségében uralkodott, az asszonytest kapuján át e világba lépett, hogy Testvérünk és Megváltónk legyen. Azért jött, hogy fájdalminkat hordozza, félelmeinket félje, könnyeinket sírja, halálunkat halja, és mégis mindezekben győzedelmeskedve, győzelméből részt adjon nekünk, testvéreinek. Ezért „Ő általa, Ő vele és Ő benne” mégis van gyógyulás a karácsonyi szomorúságból! Mert akik életükben, gondolkodásukban, szívükben otthont adnak a hontalan Jézusnak, azok maguk sem lesznek többé otthontalanok, keserűek, szomorúak!

Tegyük fel a kérdést: miközben lázasan, költségesen és erőnket meghaladó módon tervezzük karácsonyunkat, nem marad-e Jézus mégis társtalan és magányos közöttünk? Nem jár-e a betlehemi Gyermek ma is hajléktalanul köztünk, az élet zajos országútján, s nem zörget-e hiába ajtóinkon, szívünk kapuján? Nem azért berzenkedünk-e talán most is, ezeket az „ünneprontó” karácsonyi gondolatokat

olvasva, mert vádol a lelkiismeretünk, és nyugtalanok vagyunk, hisz épp most küldtük Őt tovább egy házzal?! Menjen csak, ne terheljen még Ő is mások gondjával, a világ ezernyi bajával! Elég nagy gond nekünk a magunk karácsonyának megszervezése és kifizetése is?! Jézus ma is jön „övéi közé, de övéi nem fogadják be”/v.ö. János 1,11/: Ő ma is hontalan, ebben áll karácsony szomorúsága. S ha néhányan, a Kedves Olvasók közül mégis felteszik a kérdést, hogyan is adhatnának hajlékot a hontalan Jézusnak, csak azt válaszolhatom nekik: éppen úgy, ahogy Ő jött. Áldozattal, másokra figyellel, kevesebb önzéssel, befogadó szeretettel... Azt mondta egyszer, hogy Őt szeretni csak úgy lehet, hogy törődünk a legkisebbekkel, a szenvedőkkel, a rászorulókkal és a magányosokkal. Amit ő nekünk hozott azt osztjuk meg másokkal. Így leszünk Isten békességének eszközei. S nem csak az ünnepnapokon, hanem azután is!

Isten fia hajléktalanként jött közénk. Szívből kívánom a Julianeum Kedves Olvasóinak, hogy 2010 Karácsonyán befogadhassuk ezt a hontalan Idegent, ezt a drága Vendéget, s hogy Ő legyen Békénk a 2011-es esztendőben is!

Bognár István

Tartalom

Ébredj ember mély álmodból.....	2
János atyáról.....	3
Templomot építünk.....	4
Virágok.....	5
Historia Domus.....	6
Hallod-e, Walther.....	8
Adni jó.....	9
Tisztes szegénység.....	10
Erzsébet rózsái.....	11
Máté.....	12
Gazdag szegények-szegény gazdagok... 13	
Angyali rajzok.....	14
Jóság liszt és szeretet süti.....	15
Miért indulunk zarándokútra.....	16
Karácsonyi lelki tükör.....	17
Asztali örömök.....	18
Kitüntetettjeink.....	19
Ezt mondják a Lőverekben.....	20

Ébredj ember, mély álmodból

Bősze Balázs: Naplórészlet

Újból eljött advent, a tél körülíliheg minket, s mi várakozunk az eljövételre. Advent a megtestesülés ünnepe, rokon a megváltásával. Az egyik a reménytéljes kezdet, mármint az advent, a másik meg a kiteljesülés, ami már a nagybőjttel elkezdődik.

Gyermekkorban advent második hetén megérkezett a hó. Fehérre festette az alsólőveri házak cserepeit, csak a kémények széleit színezte enyhe szürkére. A rorate misékre menet érintetlen hólepel borította az Alsólőver utcát, mi pedig – gyerekek – lilás színű durából bakancsban tapodtuk az égi hírnök havat, posztónadrágunk bokánál szűkülő végét a bakancs meg a kézzel kötött, visszatúrt vastag zokni fedte. A háromgyedyes viharkabát alatt vastag pulóverek, torkot vaskos sál ölelte, s örökölt, avitt kucma a fejünkön. A templomba gyalogoltunk a hajnali misére ministrálni, s a féltető alá beérve ráztuk le a szőrös fejfedoról a csillogó havat, s topogtunk a lábtörlőn, mint szomjas paripák itatás előtt.

Ahogy az Alsó- és Felsőlőverek törésében, az emelkedők meredekebbé váltásában meghúzódó, magánvillából kialakított Árpád-házi Szent Margit plébániatemplomot közelítettük, feltűntek az éjszakai csavargók, kóborló kutyák. Haragos, támadó kedvben voltak általában, orruk fénylő gombja s viczorító szájuk gőzpamacsokat eregetett a hajnali sötétségbe. Kabátjaink alatt azonban fadarab lapult, megdobáltuk az ebeket, s ők fogták takaródó a pillanatot.

Már-már az orgonabokrok tövében osontunk, mint korai koboldok, már-már élénk vetült a fazsindelyes, székelyesre faragott harangláb kis- és nagyharangja. Célhoz közelítve voltunk tevőleges és buzgó rokonok Izaiással, az Ószövetség evangélistájával, akinek harmónium kísérettel daloltuk a szentmisén sorait: „Harmatozzatok, égi magasok”. Izaiás is felbukkan advent kódéből, hogy a bűnt irtsza süppedő homoksivatagban, a Betlehem felé vivő úton.

Egyre közelebb, közelebb a célponthoz, a fehér hóba takarózott kápolnához, élünk áll az Úr előhírnöke, a szőrcsuhás Keresztelő Szent János, csontos kezével int felénk és biztat: „Egyengessétek az Úr útjait”, mert minden bucka, minden egyenetlenség lélekben vagy testen elveszi a kilátást Betlehemről.

Már majdnem besurranunk, amikor élénk

toppan az asszony, aki ellenkezésben áll a Sátánnal és ivadékaival. Gondolatban poroljuk magunkról bűneinket, hogy Vele lehessünk az Újszövetség Ararát hegyén. Vele, a fényességes szép Hajnallal, akit egyszer majdcsak követ az egész világ, hiszen ő hordozza a megváltás reménységét.

Kapjuk magunkra a violaszín szoknyát, fehér karinget, a lila körgallért, utolsó simítás a lecsúszott zoknin, Bandi tiszti már vár bennünket a sekrestyében, pár pillanat és indulunk a szentély felé, az oltár elébe.

Krisztus anyja elkísért, anyámat meg engem 1956 decemberében a rorate misére. Az Alsólőver utcából fordultunk jobbra a Fácán utcába. A másik oldali sarokházban a Sopront megszálló szovjet tisztak laktanyája állott.

öt perccel a bevonulás előtt felcsendültek együtt kicsi és nagy, üzenve a Felső- és Alsólőverek gyümölcsfákkal rezdülő kertjeinek, a villanegyed minden házának és lakójának: készen áll, hogy megjelenítsük megváltásunkat. Ez adventben is fontos, hiszen advent és nagybőjt szoros szintézisben vannak, mint Jákob és lajtorjája. Egyiken felfelé igyekszünk hozzá, a másik felén ő közelít minket.

Megnyílik előttünk a jászol mélysége, felsejlik a kereszt magassága. Láthatatlan angyalok suhannak, a szél megrázza a szentély keskeny ablakait, bekíváncozna talán imádkozni?

Délután, iskola után, enyhe szürkületben kapattunk a Deákkút felé, a Kőfejtő oldalából

Mi, két imbolygó alak, kiválva a hajnali ködből egymásba karolva mentünk. A tisztak laktanya kapuórének puskázavárzata csattant, csőre töltött a silbak. Mi remegve fordultunk a Fácán utcába, de semmi nem történt, a félelemmel telt katona felismerhetett egy anyát tíz év körüli fiacskáival. Várandós Boldogasszony örködött felettünk.

Először a kisharang szólalt meg egyedül. Lejött a harangszó a dombról, átbukdácsolt a tetőkön, megkerülte a kéményeket, amik éppen vadul füstölni kezdtek. A kisharang jelezte: fél óra múlva kezdünk! Kezdünk! Kezdünk! Majd egynegyed órával a szentmise előtt megkontrázta a nagyharang: Indulj! Indulj! S már a Hunyadi utca és a Mikoviny út keresztezését kerültük, amikor

metszünk bicskáinkkal friss mohát a Betlehem aljába. A pásztorok, a báránycsorda, a szamármár és az ökör, a szent család szobrocskáinak talpa alá, a később érkező Gáspár, Menyhért és Boldizsár: Európa, Ázsia és Afrika szimbólumainak talpa alá, a dromedár alá, aki elcipelte a királynak illő ajándékokat, az aranyat, a tömjént és a mirhát.

Ite missa est! Mehetünk a napi misszióba. Nyargalunk csúszkálva hazáig, gyors reggeli, s kezdődik az iskola. A kapuban Rajnai Aurél tanár úr vár minket, tudja hol jártunk kora reggel: szemünk látszik, büszke ránk. Kezében feszültségoldónak csörög hatalmas kulcsosomója. Beülünk a padokba, szívünkben a megtestesülést és a megváltást őrizzük, a kezdetet a folytatáshoz.

János atyáról

Dr. Hetény János Atya 80. születésnapja alkalmából hadd álljon itt egy rövid visszaemlékezés egy volt tanítványa részéről, akihez a Jó Hír üzenete először János atya tanításán, emberszeretétén és tántoríthatatlan hitén keresztül érkezett a szívébe, és lett az a szilárd alap, amire tanítványa hitének házáat elkezdte építeni. Emlékszem az első hittanórák egyikére: (milyen csodálattal kezeletem a Julia-neum – gyermekszemmel zezugos és titokzatos – villaépületéhez, amelynek jobb oldali falán a feszület előtt, ahogy János atya tanította keresztet kell vetnünk, hiszen hitünket nem szabad szégyellni megvallani). Amikor gyermekként azt próbáltam kifürkészni, hogy ugye van olyan bűn, ami teljes egészében másnak róható fel és én azért nem vagyok, nem lehetek felelős és akkor az én lelkiismeretem nyugodt lehet? Nagy fejtörést és önvizsgálatot okozott akkor János atya válasza, aki csak a jobb kisujját mutatta fel és azt mondta: „Nem vagyunk egyedül a világban, mint a kisujjam!” Megtanította, hogy nincs kibúvó, mielőtt mást okolnánk, meg kell hallgatnunk, hogy saját lelkiismeretünk vádol-e valamivel, hiszen minden történetnek két oldala van. Kezdetben a sekrestyében voltak a hittanórák, majd volt idő, amikor kiköltöztünk a verandára, bér málkózásra pedig már a

lenti teremben készültünk. Megmaradt bennem az az ikonosztáz, amelyről egyszer János atya mesélt: Jézus az ajtó előtt áll, az ajtó másik oldalán, a szobában egy elgyötört szegényember ül gondjaiba merülve. Kilincs azonban csak az ajtó belső oldalán van! Jézus ugyanis kopoghat a szívünk ajtaján, beengednünk azonban nekünk kell őt. János atyának én a belső oldalról nyitottam ajtót és tudom, hogy hozzám hasonlóan még sokan az ő kis tanítványai közül. János atya komoly volt és szigorú, de csak a hit és erkölcs dolgában. Emberként együttérző, szavainak tartalma és mélysége volt, alázatos egyszerűségéből tudás, mérhetetlen istenszeretet és a Szűzanya iránti tisztelet áradt: János atya kivételes ember volt. Önzetlen figyelmességére és emberszeretetére talán rávilágít az is, hogy a Karitás számára, a szegényeknek, vagy a papnevelés céljaira befolyt gyűjtések összegei mindig kerek, egész ezres összegre végződtek. Gondolhattuk azt is, hogy János atya gondossága egészítette, pótolgatta ki a jó célra szánt felajánlásokat. Tanítványaként szerencsés voltam, hogy emberi, hitbéli formálódásomat 12 iskolai évig János atya kísérte, vigyázta. Amikor el kellett hagynia a templomot és a várost, amelyet annyira szeretett, búcsúzóul még egyszer meglátogattam

őt, akkor már a Szanatóriumban. Mikor elköszöntünk, én fiatal lendületemben perdültem volna ki az ajtón a napsütésbe, Atya viszont még ennyit szólt utánam: „Maradj hűség!” Így ment el tőlünk, tanítva, szeretve, számíva hitünkre és az elvetett magra, amely majd jó földbe hull és az ég madarai nem csipegetik fel, a heves nap nem szárítja ki és az útszéli gízgakok nem fojtják el. Akik emlékszünk János atya lelki nagyságára, arra a türelemre és lelki erőre, amellyel a szenvedés nehéz keresztjét zokszó nélkül hordozta, emlékezzünk rá 80. születésnapján is, kérjük rá a Szűzanya mosolyát, magunkra pedig a bő termés áldását!

Egy szerető tanítványa

-ano-

Rorate

Még égnek odafent a téli éjszaka
didergő csillagai,
Még égnek idelent a néptelen utca
elfáradó lámpásai,
Fényük tölcserébe játékosan
ködöt fúj a hajnali szél
Megyek Hozzád kicsiny templomodba,
mert lelki éjünkben Te vagy a fény

A föld széléről elindulnak
dagadt, lomha felhőcsapatok
Ti felhők, ha érkezik a reggel,
el ne takarjátok a kelő Napot!
Szó-felhők harmatozzatok,
ontsátok az Igét, az Igazat!
Szó-felhők el ne homályosítsátok
az életet adó tanításokat!

Uram, sietek Hozzád, szaladok,
fel szent hegyedre futva kaptatok
Vágy vagyok, vonzásod úrrá lett szívemen,
szétárad végtagjaimban
Keresve kereslek, pedig már megtaláltalak:
Itt vagy velem, mellettem, bennem
utam kezdetétől fogva...

Nyomot hagytak:

Póda Endre

Lelkipásztor a legjavából, prédikál, gyóntat, beteget látogat, tanácsot ad, támogatja a rászorulókat, fontosnak tartja a családi élet egységét, a család belső vallásosságának ápolását. Századokat köt össze, szelíd jóság lengi körül, városplébánosként tagja a társaskáptalannak, hivatalból alelnöke a Katolikus Konventnek. Zalka püspök nevezi ki kerületi esperessé, 1878-ban címzetes apát, 1901-ben pápai prelátnak. Mint a szabad királyi város kegyúri plébánosa, tisztségét huzsonhat éven át tölti be. Kiváló szónok, gyakorlati érzékű ember, érdekes és tehetséges, aki nevét örökre beírja a hely

történetébe. 1878-ban már a városi számadásoknál a kettős könyvvitel bevezetését követeli, szőlészeti iskola megalapítását, vízvezeték kiépítését, ezekre a munkákra társaság létrehozását. Szívügye a múzeum bővítése, a millenniumi ünnepek méltó megrendezése. Levéltári kutatásai a város első katolikus történetírójává teszik, cikkeit jegyez a Népiskolai Lapokba. 1902. februárjában megy el, - harmadikán. Távoztával szegényebb lesz Sopron. Az akkori századelő városlakói, hívei egy fájó sóhajjal még hozgondolhatták: vajon meddig emlékeznek rá az utódok? És hogyan?

Templomot építünk?

Folyamatosan olvasom a katolikus újságokat. Szinte nincs olyan hónap, hogy ne tudósítanak új, vagy felújított templom megáldásáról. A rendszerváltást követően megindultak az egyházközségek, lakóhelyi közösségek, hogy felépítsék vagy megszüpítsék maguk számára az Isten házát, amelyre a kommunizmus idején nem volt lehetőségük. Kemény baloldalinak tartott megyékben, községekben és városokban egyaránt épülnek az új templomok. Ez országosan évi 10-20 építkezést jelent. Romániában tömegével születnek az ortodox kolostorok és templomok, de ez a helyzet Szerbiában, Szlovákiában és Horvátországban is. Lengyelországban a lakótelepeken előbb épül fel egy templom, mint a lakások.... Franciaországban ugyanannyi templom épült az utóbbi tíz évben, mint előtte 50 év alatt.

A soproni Szent Margit Plébániát, ezt a kicsike, lakóházból kialakított templomocskát a kényszer szülte 65 évvel ezelőtt. Az egyre terjeszkedő löverei városrésznél templomra volt szüksége. Háború dúlt, az ország szegény volt s eleink valami gyors megoldást kerestek, annak reményében, hogy 10, maximum 20 éven belül megtalálják egy új, a városrészhez méltó templom megépítésének a lehetőségét. Azóta hatszor tíz év is eltelt s a löverei hívek számára új templom nem épült. Azt mondják a bölcs öregek, hogy egyszer mindennek eljön az ideje! Nos, úgy tűnik a templomépítésnek most jött el az ideje.

Bognár István plébános atya 16 hónappal ezelőtti soproni diszpozíciója előre vetítette egy álom megvalósulását. István atya miközben folyamatosan felújítja a mostani épületet, már egy új templom felépítését tervezi. Tárgyal a püspökséggel, a tervezőkkel, a városvezetőkkel, kikéri az egyházközségi képviselők véleményét, amelynek hatására körvonalazódik az új templom épületegyüttese, funkciói, építőművészeti karaktere: vagyis alakul az új templom terve.

A templomépítés egy közösség életének jelentős spirituális eseménye. Szerencsés nemzedék az, amely részese lehet egy ilyen: történelmi évszázadokat átívelő építkezésnek! Úgy gondolom, hogy a löverei városrész jelenlegi lakossága - a Szent Margit plébánia hívő és még nem hívő közössége - egyaránt megérett egy templom építésére. Mert egy templom nemcsak spirituális hely, - a keresztelők, esküvők, szentmisék, - vagyis az Istennel való találkozás helye, hanem kiemelkedően fontos építőművészeti alkotás is, amely megváltoztatja, s meghatározza a városrész építészeti arculatát.

Amikor bejelentjük, hogy az elkövetkezendő esztendőben, a Panoráma út, Szent Margit út és a jelenlegi Julianium közötti területre templomot építünk, egyben meghívjuk az itt élőket e nagyszerű kalandra. Kérjük a soproni Löverek minden családját, - különösen a vállalkozókat, hogy támogassák ezt a nagyszerű elképzelést. A templomépítés pénzügyi alapját - az építkezés összegének mintegy a felét a győri egyházmegye biztosítja, de a

bekerülési összeg másik részének előteremtésében számítnak az itt élők nagylelkű támogatására is. A templomépítések szép hagyománya, hogy az adományozó családok és személyek nevét megörökítik a templom falán, vagy a padok szélén, esetleg az orgonán, stb. Ennek itt is lehetőséget adunk, így téve halhatatlanná mindazok nevét, akik ebben a nagyszerű vállalkozásban részt vállalnak.

A templom vezetősége megkezdte a támogatások gyűjtését. Ezért tisztelettel fordulunk a Löverek családjaihoz - különösen a vállalkozókhöz, társas vállalkozásokhoz, hogy anyagi lehetőségeik arányában támogassák az új Árpád-házi Szent Margit templom építését. A támogatásokat a Szent Margit Alapítvány javára csekken, átutalással, vagy a plébánián készpénz befizetésével lehet teljesíteni, akár havi részletekben is. A Szent Margit Alapítványunk, célszerűen tevékenységének része, a templomépítés. Így az alapítvány számlájára befizetett/átutalt összegekről adóalap-csökkentést szolgáló igazolást tudunk adni.

Bízunk abban, hogy egyre többen érzik úgy, hogy e templom jó cél érdekében épül, hogy városunk meghatározó építészeti alkotása s a Löverek közösségi céljait szolgáló épületegyüttes lesz, ezért az itt lakók e szerint is adakoznak. Minden fillér adományért hála-sak vagyunk. Isten fizesse meg!

Gátas János

**Szent Margit Alapítvány számlaszáma:
11737083-20064859**

Hűség

Adjon Isten jó éjszakát! És nemzeti tudatot! Koccinthatunk is erre egyet, aztán beszélgethetünk arról, odakinn lábón áll a hóember, van kalapja, piros sálja, fakardja, mint egy Deák-téri óvodáshuszárnak. A fenyőerdőkben szentség honol, havazásokban tisztul a világ, készek a népek öröme, elragadtatásra. Harmattá verődik a köd az ablaküvegen, valaki emlegeti, huszonnegyedikén együnk bablevest meg mákoslaskát. A laska hosszúsága bőségigérő, hiszen hosszú tészta, hosszú kalász. Ha karácsony éjjelén sok a csillag, sok csirke lesz. Luca: boszorkányos, szája tüzes. Deres-darasan fordulunk egyet a regősökkel, a huszonnegyedik század elején felidézzük „régí törvény, rőt ökor, annak fele regeseké / hátán által hatvan kolbász, annak fele regeseké / szarva teli sült pereccel, annak fele regeseké / farka botján egy korsó sör, annak fele regeseké / füle teli aprópénzzel, annak fele regeseké / kődökibe kőből komló, maradjon a gazdának / fara teli mogyoróval, az legyen a gyerekeké”. Megfürdeti lelkünket minden egyes csillag a Dalos-hegyen, a Kecské-pataknál, a Hubertusz étterem szép asztalánál, előkészít kétezer-tizenegyre. Jó napot kívánunk egymásnak, boldog új évet, és teljes szívünk a Trianon utáni városé, a leghűségesebbé.

J.J.

Virágok

A Julianeumba járó hívek számára, évtizedekig kedves jelenség volt Marita néni. Az egykori tanítónő, a Nyugdíjas Otthon lakója volt. Jó egészséggel, kiváló szellemiséggel, friss észjárással és tiszta lélekkel hordozta a több mint száz esztendő. A mindennapi szentmise élete legfontosabb eseménye volt: ott ült a templom első padjában. Elhagyva századik születésnapját egyre nehezebbé vált számára a mozgás. Neher Katóban találta meg azt a jólelkű segítőt, aki az otthon és a templom közötti szakaszon, fizikai támasza volt. Kettejük napi barátsága elmélyült s Kató szeretete bearányozta Marita néni utolsó éveit. Az alábbiakban, ennek a szeretetnek gyönyörű virágait adjuk közre, emlékezve, a közelmúltban, 103 évesen elhunyt Marita nénire.

*Szeretett Katókám,
„Drága Angyalom”!*

Születésed- és neved ünnepére én is szívem egész melegevel, hálás szeretettel köszöntelek!! – Kérem a jó Istent, adjon minden jót és szépet, egészséget, sok örömet és boldogságot. Kísérje áldása minden kedves szavadat, minden lépésedet, egész életedben!-Őrangyalom lettél, hálás szeretettel, könnyes szemmel köszönöm. A jó Isten küldött, hogy idős napjaimban egy drága”Angyal”vigyázzon rám, ne vessen, és kérem a jó Istent: még többször elmondhassuk: „Hol a boldogság mostanában?” Köszönjük a jó Isten kegyelmét! Kívánok jó szül-és névnapot!!! A jó Isten áldása kísérje útjainkat!

Hálás szeretettel:

Takács Jné: Marita néni

Sopron, 2009.nov. 20.

Drága Marita néni

Most, hogy elköltöztél az örök hazába, szeretnék megemlékezni rólad egy-két gondolattal. Templomba jövet de sokszor kérdezgetted, hogy „Hol a boldogság mostanában?” Erre a kérdésre csak oda-főnt tudják a választ amit már biztosan meg is kaptál. Egész életedet szerető családnak szentelted. A jó Isten nekem is megadta, hogy öreg napjaidban én legyek a segítő őrangyalod. Nagy szeretettel vállaltam, tiszta szívből támogattalak. De mégis úgy hiszem hogy nem én, hanem inkább te voltál az én őrzőangyalom. Nagyon sokat kaptam tőled. A szeretetet, a jóságot, és a békességet, amit a jó Isten teremtett számodra. Fény és csillag voltak életemben és az is maradsz mindörökre. Nem leszel magányos, odafenn már várnak. Adj Uram nyugodalmat Drága Maritámnak!

Kató

Visszanéző

- 1482. december 28.: Mátyás király a vendég.
- 1681. december 5.: a Szent Korona Sopronban.
- 1867. december 1.: megalakul a Történelmi Egylet.
- 1878. december 12. -én született Thurner Mihály polgármester.
- 1921. december 14.: a soproni népszavazás.
- 1944. december 6.: bombatámadás
- 1990. december 10. -én halt meg Klafsky Henrik muzsikus, máltai lovag
- 1996. december 14.: a Soproni akvarellek című mű ősbemutatója.

A szerzők: Szokolay Sándor és Becht Rezső.

Historia Domus 2010

(folytatás az előző számból)

Februárban István atya meghirdette a Mocorgók miséjét. A szombat délután 4 órakor kezdődő szentmisét István atya: a Szent Margit óvodába járó kisgyermekes és szülei részére, valamint a plébániánkhöz tartozó kisgyermekes, többnyire fiatal szülők számára szervezte meg. A siker önmagáért beszél. Ezek a szentmisék ugyan kissé hangosak a gyermekzajtól, de hatása semmihez sem hasonlítható. Nyuszi Gyuszi, a „Mocorgók” házigazdája - Szekeres Kriszta személyében - állandó együttgondolkodásra, együtt cselekvésre vezeti a kicsiket, akik így valódi résztvevői a szentmiséknek. Ezzel a misével együtt István atya 6 szentmisét mond a hétvégeken.

A húsvéti előkészületekben egyházközségünk tagjai szép számmal vették ki a részüket. Nemcsak a plébániatemplom, de a Szent János kápolna környékét is rendbe tették a férfiak. Az asszonyok takarítottak, a templomot és a szentsírt díszítették. Templomunk - a lelki előkészületek után méltó külsőségek között várta a három szent napot. Szépek voltak a nagycsütörtöki, nagypénteki és nagyszombati szertartások, imádságok, és a kórus szolgálatai. A felemelő húsvéti feltámadási körmeneten minden eddigénél többen vettek részt.

Április 24-én, szombaton volt elsőáldozóink (a 3a. 3b. és 3c. osztályok) gyónása és áldozási próbája. A kicsik nagy figyelemmel és lelkiismeretesen, igazi várakozással készültek az elsőáldozásra, amelyre a 3a és 3b-nek, április 25-én, a 3c-nek május 2-án került sor. Az elsőáldozásra megszépült a plébánia előkertje is. A gyönyörű tavaszi virágokat a csapodi Bella Kertészet, a virágládákat a Divitrade Kft. a virágföldet egyházközségünk egyik családja, a Czupi család adományozta. A férfiak összetakarították az avart, a télen lehullott ágakat, fűre asszonyi kezek pedig elültették a virágokat.

Május 2-án volt az Anyák Napja is. Plébániasunk nagy szeretettel és empátiával köszöntötte az édesanyákat.

Május 16-án, Urunk Mennybemenetelének ünnepén tartottuk a Villa sori Nepomuki Szent János Kápolna búcsúját. Az ünnepre Jancsikné Marika különlegesen szépen díszítette fel a kápolnát és erre az alkalomra újult meg a kápolna hangosítása is, amely Zambó Alajos és Varga Tamás munkáját dicséri. Május 22-én a plébánia fiataljai a

Szent Mihály templomban kapták meg a bérmálás szentségét. 31 fiatal, fiú és lány bérmálkozott, akikért ezt megelőzően a plébánia közössége is imádkozott.

Májusban minden esti szentmise előtt, 16.45-kor a rózsafüzért, 16.15-kor a lorettói litániát imádkozták. A gyönyörű Mária hónapot, május 31-én szentségimárással zártuk, majd ezt követően 18.30-kor indult a gyalogos zarándoklat Kópházára. A 9 km-es utat a Julia-neum hívei mellett középiskolások és egyetemisták is vállalták. Akik nem tudtak gyalogolni, azokat busz vitte Kópházára, ahol a hívek és plébánosuk nagy szeretettel várták a zarándokokat, ahol addigra a parkolók is megteltek. A zsúfolásig tele, gyönyörű barokk templomban este fél 10-kor kezdődött a szentmise, amelyet a kópházi plébános, Németh Antal atya mutatott be, István atya mondta a szentmisét, és velük Havassy Bálint, Kálmán Imre és a lengyel származású, domonkos szerzetes, Gorski Jacek atya koncelebrált. Felemelő, gyönyörű órákat töltöttek el itt a zarándokok a szebbnél-szebb imákkal és énekekkel. A kópházi hívek vendégszeretettel követően, nagy lelki kincsekkel gazdagodva térhetett haza minden

zarándok testvérünk.

Pünkösdvásárnap 18 órára hívta össze István atya a képviselőtestületi ülést, ahol aprólékosan megbeszélték, a közelgő Úrnap feladatait.

Nagy és szép feladat minden esztendőben az Úrnap megünneplése. A környező utcákban elhelyezett úrnapi sátrak építése, feldíszítése, lebontása, a liturgiára való felkészülés igénybe veszi a híveket és a plébánost egyaránt. A június 6-án megtartott úrnapi körmenet, s annak előkészítése jól vizsgázott. A férfiak szombaton délután meghozták a sátrak építéséhez szükséges zöldágakat. A sátorépítés hajnali 5 órakor kezdődött. A férfiak a sátrat fonták, a berendezéseket szállították, az asszonyok virágokkal díszítették, a sátrakban a gyönyörűen kiválaszt liturgikus ruhákat, képeket, stb. elhelyezését végezték.

Az úrnapi körmenetben virágot hintő kislányok sokan voltak, és virágszirom is jutott bőségesen az Oltáriszentséget hordozó István atya elé. A körmenetben részt vevő hívek száma, minden eddigénél több volt.

István atya minden első vasárnap az egyházközségi Karitás céljaira, gyűjt. Első lépésként újjászervezte ezt a civil szervezetet. A Szent Margit Egyházközségi Karitás Csoport, június 6-án saját gyűjtésben 150.000,- Ft-ot, a Püspöki Konferencia felhívására még 250.000,- Ft-ot gyűjtött, az árvízkárosultak megsegítésére. Ezen kívül két teherautó tartós élelmiszert, bútorokat, háztartási cikkeket, takarítószerket, takarókat, stb. is eljuttatott az árvíz sújtotta sátoraljaújrhelyi plébánia hívei részére.

A Hunyadi Általános Iskolában tanuló hitanos fiataljaink számára szervezett tanévvégi szentgyónáson több mint 300 gyermeket gyóntattak meg városunk plébánosai, lelkészei, majd a közös Te Deum-ot követően, kezdődhetett a vakáció. A nyári szünetben a mocorgók és diákok miséje szünetelt.

Június első hetében kezdődtek a plébánia-épület és templom tető felújítási munkái. A felújítást, szakszerűen, a soproni PO-MA Kft végezte. Zambó Alajos, három munkatársával együtt, kitaraktotta a padlást, s elszállította a rengeteg lim-lomot. Nemcsak új cserép került a régi, elhasználódott helyére, de héjazatalátét is, és a tetőléc is kicserélődtek. A tetőfelújítás részeként, került fel a ház oromzatára a hatalmas kereszt. Józсандékú hívek segítségével, az épület külső festése is megújult, így a nyár végére, új köntösben

pompázott a 100 esztendősi épület. Az épület munkálatainál, Bognár István plébánosunk állandó segítségére volt Báthory Tibor, Zambó Alajos és Gátas János. A felújítás összköltsége. 8.750.000,- Ft, amely összeghez Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzata 2.000.000,- Ft-tal, az Egyházmegyei Hivatal pedig 3.000.000,- Ft-tal járult hozzá. A többi plébániánk finanszírozta. Ezzel egy időben, külső megvilágítást is kapott az épület. Estétként különös szépséggel pompázik a mi kis „villa-katedrálisunk”.

Ezen a nyáron egy nagy akcióval megújult a plébánia felső kertje is. A plébániakert első részét, egész nyáron Círfusz Miklós tartotta rendben, de sokat öntözött Gátas János és Kuslits Alajos is.

Új, hőveji hímmel díszített terítőt kapott a tabernákulum. A szép kézimunkát Kozák Alajosné ajándékozta a templomnak.

Június 15-én, István atya erdei kirándulásra vitte a hittanosokat, a hegyvidékre, a Szalamandra tóhoz és a Várhely kilátóhoz.

Június közepétől, augusztus végéig a vasárnapi diákmise és a Mocorgók miséje szünetelt.

A Győrben és Csepregen megszervezett ministráns találkozón a Julianeum ministránsai is képviselték magukat. A találkozók nagyon nagy élmények voltak számukra. Július 16-án, a sopronbánfalvi kármelita templomban, a bánfalvi hívekkel együtt - ünnepeltük a Kármelhegyi Boldogasszony ünnepét. Fél ötkor, gyalogos zarándokcsoport indult, a Julianeumból, a hegyi templomba, ahol az ünnepi szentmisét és a szentbeszédet István atya mondta. Nagy lelki élmény volt az ott megjelent közel 300 hívő számára.

Július 16-án, az egyházközség asszonyai, a felújítást követő nagytakarításra gyűltek össze, és tetőtől talpig kitakarították az épületet. A Schekulin Bányászati Kft. jóvoltából szép fehér kavics is került az udvarra.

Plébánosunk, Július 18-án, vasárnapra hívta össze az egyházközség képviselőtestületi ülését, a testület megújítási szándékával. Az ülésen bejelentette, az eddigi testületi tagok mellé, újjak jelölését is. István atya beszámolt a templom és plébániaépület felújítási munkáiról, s bemutatta az új templom terveit.

Megújult az egyházközség honlapja, amelynek gondozását továbbra is Varga Péter vállalta, illetve a honlap feltöltését adminisztrátorunk, Kiss-Szigeti Nóra végzi.

Augusztus 29-én ismét elkezdődtek a mocorgó misék. 30-án, a Veni Sancte szentmisével, tanárok és diákok közösen hívták a Szentlelket, hogy az elkövetkezendő tanévben együtt növekedjenek bölcsességben és kedvességben.

István atya, a soproni Sámuel Közösséggel együtt, Szentlélek-szemináriumot szervezett templomunkban. A szeptember 16-án induló szemináriumra, 26 fő jelentkezett. A Sámuel közösség által vezetett, heti rendszerességgel, 8 héten át tartó program, nagy lelki elmélyülést ígért a résztvevőknek, akik többsége fiatal korosztályokból került ki.

A szeptember első vasárnapján, a helyi Karitász számára szervezett gyűjtésen, 40.735,- Ft gyűlt össze, amelyet egy jótévő 100.000,- Ft-ra egészített ki, s amelyet a törpenövésű Lencz Máté, növekedést serkentő gyógyszeres kúrájának fedezésére ajánlott fel a Szent Margit Karitász Csoport, tekintettel a szülők anyagi korlátaira.

Szeptember 29-30-án volt a Hunyadi Általános Iskola tanulóinak tanév eleji szentgyónása, amelyen több mint 300 gyermek vett részt.

Szeptember 27-én István atya szülői értekezletet tartott a bérnialkalmazásra készülő gyermekek szülei számára, október 4-én pedig az elsőáldozásra készülő gyermekek szüleivel tanácskozott.

A rendszeres hittanórák megkezdésére elkészült a Plébánia alagsorában, az egykori hitanterem felújítása: Zambó Alajos testvérünk jóvoltából. Az új közösségi terem új fal és padlóburkolatot kapott, megújult a világítása, felújításra került a hozzá tartozó mosdó is. A közel 1 millió forint költséggel megújult, jó hangulatú terem várta a hittanosokat, és az egyházközség csoportjait. Új csoporttal is bővült közösségünk. Szombaton délután 3-tól várja István atya a ministránsokat.

Októberben, a Rózsafüzér Hónapjában, István atya ismét meghirdette a gyermekek részére, az alkotói pályázatot. Lehetett rózsafüzéretet készíteni, rajzolni, vagy szobrászkodni. A hónap nyertesei: Németh Dávid, Németh Fanni, Gömöri Adrienn, Havas Péter, Lócsi Dániel és Úr Boglárka.

Október 10-én, vasárnap 18 órára hívta össze plébánosunk az egyházközségi testületet, hogy megújítsák azt: a régi tagok tagságát megújítva, új testületi tagokkal is bővült. Az egyházközség új elnöke: Gátas János, templomatya: Zambó Alajos, pénztáros és sekrestyés: Kuslits Alajos Tagjai: Buza Zsuzsanna, Círfusz Miklós, dr. Folcz Tóbiás, dr. Hanyavári Csaba, Kadnár Béla, Kozák Alajosné, Molnár Józsefné, Kerekes Attila, Roth Gyuláné, Kulacsy Zoltán, Kulacsy Zoltánné, dr. Németh István, Rádonyi László, Varga Ignác, Dr. Vig Péter, Vadalma Erzsébet, Zsirai Lajos. Pótagok: Locsmándi Gábor, Szekeres Kriszta, Strausz Mihály, Dr. Orbán Hajnalka.

Október 16-án, szombaton, a híres búcsújáró

helyre, Andocsra zarándokolt plébániánk közössége. A zarándoklat különlegessége volt, hogy az andocsi kegyhelynek a plébánosa, az a soproni Szalay Tamás atya, aki itt, a Julianeumban kapta hivatását. Ünneppel ez a zarándoklat nemcsak a hívek, de Tamás atya számára is, aki harangzúgással köszöntötte soproniakat, majd a szentmisét követően, agapén látta vendégül a csoportot. Délután a híres ferences kolostor, a „szentfa”, a „szentkút”, és a Kegyszobor muzeális értékű „ruhatárának” megtekintése után litániát énekeltünk. Hazafelé felkerestük a sümegi templomokat, köztük a ferences kolostor és kegytemplom együttesét, ahol Barsi Balázs ferences Atya gyönyörű énekes vesperásával zártuk a napot. Hála a jó Istennek és köszönet ezért a szép zarándokúttért István atyának!

Október 17-én, a vörösiszap károsultjai számára, összesen: 236.620,- Ft gyűlt össze, amelyet István atya a devecseri plébánia által, a károsultak részére nyitott bankszámlájára utalt át.

Befejeződött a Szentlélek Szeminárium. A szeminárium nagy lelki élményt jelentett a résztvevők számára. A szemináriumot követően, két csoport alakult, akik továbbra is találkoznak a plébánián. Nemcsak további lelki igénnyel, de a közösség, az együttlét igénye okán is. Mindenszentek és Halottak napján, lélekemelő szentmiséket és szentbeszédet hallhattunk plébánosunktól, aki a temetőben, az egyházközség tagjainak kérésére, megáldotta a sírokat is.

Novemberre elkészült az épület tetőtéri ablakának művészi ólomüvegre történő cseréje. Belülről megvilágítva, különös szépséggel hirdeti a művész, Kápli Gergely Csaba művészi képességeit és keze munkáját.

Az Ádvent első napjára, leesett az első hó. A természeti szépség megadta a kezdő hangot egyházközségünk karácsonyvárásához is. A hó gondot is jelent. A hó eltakarítását, az egyházközség tagjai felváltva vállalták. A reggeli roratékon tele a templom. Külön öröm mindenki számára, a sok gyermek, akik a hívek odaadó segítsége révén, a hajnali szentmisét követően, István atyával reggelizhetnek. Közösségünk készül a karácsonyra. A szombati gyertyagyújtásokat egy-egy közösség vállalta, amikor imákkal, versekkel, énekekkel szolgálnak. Az első szombat esti gyertyagyújtást a bibliakörösök, a másodikikat a szentlélek szemináriumi csoport, a harmadikat az ifik és a ministránsok a negyediket a családcsoporthoz tartozók végzik. Karácsony előtt, 9 napon keresztül, vándorol a Szent Család képe családról-családra, a szálláskeresés szép hagyománya alapján.

Hallod-e, Walther?

Ki ez a Walther? És kicsoda Gellért? Ültünk a Széchenyi István Városi Könyvtár olvasótermében – még a régi helyen, a Magyar Művelődés Házában –, van elég hírünk, sok tudósító könyvünk, könnyű a válasz. A valóságban esett meg a történet, mint Medárd idejének utolsó hetében a hatalmas eső, dörgéssel, villámlással: csak-hogy a messi múltból lépdeltek elő a férfiak és nem lovagnak akartak szénát vinni, magot se a nyers ágról leszálló madaraknak.

Walther, hallod?

A társ nem hitte bolondnak a hittérítőt, mert ebben a legendában mégiscsak az a szép, a magyarok dudája, symphoniája, a szolgáló munkadala, az éjfelekoron malmot hajtó lány éneke. Lánysors? Szolgasors? Csoda, hogy ennyi idő után még mindig tartja bennünk a kedvet az ismeretlen és boldog néember – másnak a hatalma alatt jókedvű, gazdájának búzáját örli vidáman –, akárcsak Gellért, akit a pannonhalmi apát beszélt rá arra Szent András szigetén, Pola mellett, hogy látogasson Istvánhoz, mielőtt Jeruzsálembe megy. Akár így, akár úgy érkezett a későbbi vértanú

gondolván Jeromos iratait utóbb is olvashatja a betlehemi monostorban. Itt ragadt végül a fekete magyarok földjén ahol könnyekre fakasztotta a dal. Milyen volt Gellért? Háládatos, érzékeny Isten szolgája, akiről az állampapító napján egy szó sem esik. Az előbbi kérdésnek a késői magyarok számára nincs nagy jelentősége, de jó lelkiismerettel követhetők az akkori tanácsok: István munkáját kell folytatni, hogy a haza megmaradjon, hogy újra illeszkedni tudjunk a népek közösségébe. Hogy fennmaradunk-e, az bizony sok

mindentől függ. Nyilvánvalóan senkinek sem jut az eszébe azt állítani, hogy a daloló lány nem az állampolgárok közé tartozott. Igaz, a névtelenek közé, nem úgy, mint Domonkos, az első esztergomi érsek, vagy Erdélyi Zoltán, Erdély királyi kormányzója. Gellért olyannak született, akit a harcok, a vérontások nem bizonytalanítottak el. A vad körülmények közt tudatos sorsvállalást tett, a haladást, a fönmaradást szolgálta, a békén munkálkodott, a hitet erősítette.

Nem úgy áll-e, hogy töprengjünk, hasonló magatartásra van szükségünk, hogy saját hitünket alaposabban, elfogulatlanul gondoljuk át? Ki-ki a maga szavaival válaszolhat rá. Ha gyógyít bennünket valami Sopronban, a könyvtár termében vagy azon kívül, hát egy régi dal biztosan. Milyen volt az a lány, milyen jövőt látott az éjszakában? Fényeset, ragyogót? Szájából csak a dal szól, a symphonia. Megtartó erő van még mindig a dalban: a köteles szolgálat teljesítése, hűségvállalás a lakhely, az ember, az Isten dicsőségére, máig bizonyítva, hogy hazából, hitből nekünk csak egy lehet.

Kiss István

Az Árpád-Házi Szent Margit Plébánia segéd-lelkészei és kisegítői

P. JÁKFAI OTTÓ LÁSZLÓ OP	A Szent Domonkos Rend vezetése idején misézőként és kántorként működött.
P. KOVÁCS TADÉ IMRE OP	A Szent Domonkos Rend vezetése idején misézőként működött.
DR. HORVÁTH KISS AMBRUS	1950. június 20-tól néhány hónapig misézőként működött.
BAUSZ ISTVÁN	1950. aug. 20-tól 1950. dec. 12-ig
GRÁBICS ANDRÁS	1950. dec. 12-től néhány hónapig misézőként működött.
SZMOLYÁN JENŐ JÓZSEF	1950. dec. 12-től néhány hónapig misézőként működött.
SZALAY FERENC	1951. márciusában 3 hétig a betegszabadságon levő Grábics Andrást helyettesíti.
CSÍK MIKLÓS	1954. aug. 14-től 1955. okt. 12-ig kántorként is működött.
CSIGÓ JÓZSEF	1955. okt. 12-től, 1956. aug. 13-ig kántorként is működött.
HORVÁTH GÉZA	1956. aug. 13-tól néhány hónapig
NÉMETH IMRE	1957. aug. 24-től 1966. aug. 13-ig kántorként is működött.
GÁL IMRE	1962. jan. 18-tól 1962. jún. 15-ig
SZALAY FERENC	1962. jún. 15-től 1964. febr. 1-ig
BAKY LAJOS	1964. febr. 1-től 1965. szept. 29-ig
ANGERER JÓZSEF	nyug. plébános tb. esperes 1965. okt. 31-től, hivatalosan 1966. jan. 4-től
FÜREDI JÓZSEF	1966. aug. 13-tól 1972. szept. 10-ig kántorként is működött
BOGNÁR ANDRÁS	1972. szept. 10-től 1972. okt. 24-ig
KATONA FARKAS	1972. okt. 24-től 1976. szept. 1.
HORVÁTH LÁSZLÓ	1976. szept. 1-től 1977. szept. 1.
NÉMETH ÁRPÁD	1977. szept. 1-től, 1978. szept. 8-ig
FODRÓCZY LÁSZLÓ	1978. szept. 10-től, 1980. jan. 31.
KUTSCHI ANDRÁS	1980. aug. 1-től, 1988. szept. 8-ig
MILUS FERENC	1988. szept. 8-tól 1992. máj. 9.

Kerék Imre Soproni virágének

VIRÁG, virágom,
TUDJAD, TE DRÁGA
TŐLED EL KELL MENNEM,
isten tudja, hová,
isten tudja, merre,
ismeretlen földre,
idegen országba.
ÉS TE IRETTEDE
örömmim, reményim
kibimbózott ága,
KELL GYÁSZBA ÖLTEZNEM,
jaj, tetőtől-talpig
hollófeketébe,
sohasem-virradó,
örök éjszakába.

Adni jó

„Magyarországi feladatok a Szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem Európai Évében” címmel megrendezett 16. Soproni Szociálpolitikai Konferencián elfogadott ZÁRÓNYILATKOZAT

A Szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem Európai Évének madridi nyitó konferenciája többek között a következő célokat fogalmazta meg:

- Fell kell tární és meg kell ismerni a szegénység és társadalmi kirekesztés jelenségét, azokat a társadalmi, demográfiai, gazdasági és kulturális okokat, körülményeket, amelyek befolyásolják a szegénység és társadalmi kirekesztés alakulását, újratermelődését. Ebbe a folyamatba be kell vonni az érintetteket, azok csoportjait és tapasztalati szakértőit.

- Ki kell dolgozni egy hosszú távú koncepciót, amely alkalmas arra, hogy konszenzust alakítson ki a társadalom legfontosabb gazdasági és közszereplői között, s amely túllép a látványos, de nem hatékony retorikai és marketing eszközökön, s a maga összetettségében mutatja a szükséges cselekvéseket.

- Egyértelmű és világos üzenetet kell küldeni a politikai és társadalom-irányítás szereplőinek arról, hogy milyen cselekvést vár a társadalom annak érdekében, hogy a következő évtizedekben jelentősen csökkenjen a szegénység, a társadalmi kirekesztettség és megszüntessen újratermelődésének okait.

- A konferencia résztvevői figyelembe véve a fenti célokat részletesen elemezték a magyarországi helyzetet és a következőket állapították meg:

- Bebizonyosodott, hogy Kelet-Európai országokban a piaccgazdaságra való áttérés soha nem látott mértékben élezi a társadalmi egyenlőtlenségeket, s a gazdaság szférája még növekedés esetében sem tompítja azokat. Bebizonyosodott továbbá, hogy a gazdasági és politikai elit csak a jelenség, a problémák felszínén mozog, a retorika ellenére nem fordított elég figyelmet a jelenség lényegének megértésére és kezelésére.

- Magyarországon a szegénység és társadalmi kirekesztettség minden módszerrel mért eredménye szerint a lakosság egyötödét, egyharmadát érinti és a tendencia erősödő. Az

ellátási formák célzottsága és kapacitása nem kielégítő, a rendszeremlék átdolgozása szükséges ahhoz, hogy a támogatás a megfelelő helyre és időben érkezzen.

- Különösen veszélyeztetett csoportok a gyermekeiket egyedül nevelő szülők, a hátrányos társadalmi helyzetben élő gyermekek, az idősek, a tartós munkanélküliek, a roma populáció, a fogyatékkal élők, a krónikus és pszichiátriai betegségben szenvedők, a hajléktalanok, az elmaradott térségekben élők, az alacsony iskolai végzettséggel rendelkezők. A felsorolt társadalmi hátrányok halmozottan jelentkeznek, ami megkönnyíti újratermelődésüket. A regionális hátrányok például egyben társadalmi, kulturális hátrányokat is jelentenek.

- A „Legyen jobb a gyermekeknek” és az „Idősügyi Nemzeti Stratégián” kívül Magyarországnak nincs szegénység és társadalmi kirekesztés elleni hosszú távú stratégiája. A stratégiáinak nevezett intézkedések taktikai jellegűek és kampányszerűek, ezért a különböző szektorok koordinálatlan és sokszor a szakmaiságot nélkülöző „látványos” akciókkal próbálják e jelenségre vonatkozó feladataikat ellátni.

- A kommunikációra koncentrált látványos akciók semmilyen hatást sem gyakorolnak a problémára, nem érintik a probléma gyökereit, tehát alkalmatlanok a szegénység és társadalmi kirekesztés mérséklésére.

- A közszereplőknek meg kell érteni, hogy a szegénység és társadalmi kirekesztés mérséklése, megszüntetése csak hosszabb távon érhető el és nem csak anyagi kérdés. MI KÖVETKEZIK, HA VÉGET ÉR A „SZEGÉNYSÉG ÉS TÁRSADALMI KIREKESZTÉS ELLENI KÜZDELEM EURÓPAI ÉVE”?

A konferencia résztvevői javasolják:

- A kormányzat biztosítson a jelenleginél lényegesen több forrást az akut problémák kezelésére, továbbá a leglényegesebb szektorok és gazdasági intézmények bevonásával próbálja mérsékelni a krízishelyzetek kiala-

kulását és következményeit.

- A civil szféra és a tudomány szakértőivel haladéktalanul indítsa meg egy hosszú távú szegénység és társadalmi kirekesztés elleni stratégia kidolgozását, amely cselekvési tervet is tartalmaz, s nem ragad le a retorikai szinten. Ezt a stratégiát és cselekvési programot társadalmi vitára kell bocsátani, hogy meglegyen a megvalósításához szükséges társadalmi és politikai konszenzus.

- E stratégiai munkában kiemelt jelentőséget tulajdonítson azoknak a társadalmi csoportoknak, amelyek különösen veszélyeztetettek.

- Az elemzési, tervezési folyamatba be kell vonni az érintetteket, azok csoportjait és tapasztalati szakértőit.

- A Nemzeti Idősügyi Stratégia cselekvési programjának mielőbbi megkezdése kívánatos. Az életkor előrehaladásával növekednek az egészségügyi problémák, ezért a szociális és az egészségügyi intézményrendszer működtetésének összehangolására és a finanszírozási rendszer feltételeinek megteremtésére van szükség.

- Az új ellátórendszer működtetéséhez a jelenlegi képzési rendszer nem megfelelő, humánközpontú, gyakorlatorientált képzési rendszer kialakítására és működtetésére van szükség.

- A minimális jövedelem vagy társadalmi alapjövdelem, a szegénység csökkentésének, a jogokon alapuló és az emberi méltóságot elismerő szociális biztonsági rendszerek alapvető eszköze. A társadalmi alapjövdelem magyarországi bevezetését elengedhetetlenül szükségesnek látjuk a XXI. század Európájában, a szociális jogok minden magyar állampolgárra érvényes garanciájaként. Az Európai Unió magyar elnöksége idején elvárjuk a magyar kormánytól és az Európai Parlamentbe delegált képviselőinktől, hogy a minimális jövedelem európai szintű bevezetésére tegyenek javaslatot.

Sopron, 2010. szeptember 13.

„Lennék a ringatója annak kit szegénység átka szorongat”

Robogtunk Szépszemével a hetvenes évek második felében az isteni gondolatokat sugárzó Szentgyörgyhegy felé, egy-egy szerelmes hétvégére, elszökve a hétköznapiak, a gondok elől, ünneppé téve az együttlét szűk idejét. A Rábán átívelő hídon Marcaltó környékén s a másik a Marcalon, majd végig Pápa főutcáján, Bakonypölöske felé, majd Noszlopon, ami már a Somló töve s már csak egy ugrás Devecser. Előtte és utána az országút szélén, az árokpart felett félméteres vörös csik. Amit fel-felkapott a szél 35 évvel ezelőtt is, mégsem láttam senkit porálarcban. Magyarán: a baj itt volt, a vörös bauxit porban, csak nem vettünk róla tudomást. Nem figyelhettünk rá, hiszen Kádár és famulusai azt mondták, nincsen vele baj. El kellett hinnünk, aki nem hitte, annak a szája bánta. Már akkor elkezdődött a szegénnyé tételünk azon a pályán, ami most átszakadt, s Kolontáron át behömpölygött Devecserbe, a „magyar arany” haszontalan mellékterméke, üledéke, ürüléke. Majd az unokáinknak jobb lesz, mondták, s lám nem lett jobb. Visszaütött a dolgok rendje. A szebbreményű unokáinkat is szájon vágta. A 45 év sok-sok hasonlót hagyott itt, még azt sem tudjuk miket, szegényebb lesz (lett) tőle az egészségünk, az életünk, a mindennapjaink minősége, a krisztusi úton vándorlásunk lehetősége. A rablóprivatizáció csak tetézte szegénységünket. Hajcsárainkból rabtartóink lettek, akik a lehetőségeket, a mindenkinek kijáró lehetőségeket megtartották maguknak. A tartályokra rátöltöttek még, igáink terhet növelték, veszélyeinket

fokozták. Hiába beszéltek huszadik századi Nátán próféták, figyelmeztetésük panasztüzként keserű füsttel fordult az Ég Ura felé, a hasznot úgy növelték napról-napra, hogy most csak Kolontár tanulságán kilenc ember halálával lettünk szegényebbek. Mikor megy majd Jeruzsálem, Juda és a Jordán egész vidéke Zakariás fiához, hogy megvallják bűneiket!? Mikor osztja szét vagyonát a szegényeknek a gazdag, hogy követhesse azt, aki az út, az igazság és az élet!? Egyáltalán – értjük az igéket, amik pontos utat rajzolnak nekünk életünk térképére? Úgy tűnik, vannak akik gazdagabbá tesznek bennünket, de jobban észrevesszük azokat, akik szegényebbé. Pedig Macedónia és Achája gyűjtését viszi már tarsusi Pál Jeruzsálemba (Róm 16, 25). Csak úgy rajzanak most a számlaszámok. Megmozdult a

részvét lelkeinkben. Mert ma Neked, de lehet, hogy holnap nekem. „Ha szenved az egyik tag, valamennyi együtt szenved vele...” (1. Kor 12,26). Velünk vannak a Tituszok, akik végzik bennünk és közöttünk a jótékony művét (2. Kor 8,6). Megy a pénz – vajon elég-e a reménykedőknek? Bennünk meg növeli a hitet, ami tett nélkül halott (vö. Jak 2). Gyülekeznek tehát a szegény asszony két fillérjei: a sok kicsi sokra megy. Illatoznak Árpád-házi Szent Erzsébet rózsái, fényesedik a csillagos ég, ahol a világítók sokasága vagyunk, az adakozók. Mi vagyunk azok a csillagok. A Naptól kapják ezek az égitestek a fényüket. Amink van, Istentől kapjuk. Azt sugározzuk, hogy gyönyörködhessünk szemünk dicsőségében és fényében, a Teremtőben!

Bősze Balázs

Tisztes szegénység

„Az emberek több ezer éves réme a szegénység. Nem csak gazdasági (vagyoni, jövedelmi, létfeltételbeli), hanem társadalmi egyenlőtlenséggel is jár, azaz alsórendűségi, függőségi, kiszolgáltatottsági, önértékelődési életérzés is kíséri. A szegénység jellemzője, hogy a jövedelem csak a legalapvetőbb szükségletek kielégítésére vagy még arra sem elegendő. Ezt ma létminimumnak mondjuk. A szegénység legnehezebb fokozata a nyomor.

A társadalmi szegénységben élő családokra jellemző az anyagi és tárgyi szűkösség. A legolcsóbb ételeket fogyasztják, a lakás bútorzata, a család ruházata a legszükségesebbekre szorítkozik. A szülők dolgoznak, szorgalmasak, egészségesek, megfelelően szervezik a család életét, érzelmi kötődéseik megfelelőek és nem kell félni a létminimum elvesztésétől. Ezt nevezzük „tisztes szegénységnek.” Ha értékrendjük is megfelel a kulturális elvárásoknak, akkor az itt nevelődő

gyermekben tudatosan szegényhelyeztük. Intellektuális hatások területén lehetnek hátrányosak, de értékrendjükben felerősödik a küzdelem, azaz erősen motiváltak lesznek. Az ilyen családok gyermekei... többségükben a munkát kedvelő, szorgalmas emberek lehetnek.”

Veczkó József: Gyermekvédelem pszichológiai és pedagógiai nézőpontból (Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest 2007 249. oldal)

Erzsébet rózsái

A szegénységgel és társadalmi kirekesztődéssel kapcsolatos mutatószámok listáját 2001-ben az Európai Unió laekeni ülésén fogadták el. Jelenleg négy területet fog át, melyek egyrészt a gazdasági, társadalmi és demográfiai változásokra vonatkoznak, továbbá a társadalmi befogadásra, a nyugdíjakra és az egészségügyi helyzetre.

Magyarországon a szegénységi arányt, illetve a szegénységi kockázatot figyelembe véve, változatlanul a gyermekek és a 65 év feletiek a legveszélyeztetettebbek. Az idősebb nők relatív helyzete kedvezőtlenebb a férfiakénál. A különbség részben abból adódik, hogy a nőknek rövidebb a szolgálati idejük és alacsonyabb a keresetük, ezért nyugdíjuk is elmarad a férfiakétól, másrészt tovább élnek, így körükben az idős kisnyugdíjas réteg nagyobb súlyt képvisel. Mindemellett közülük sok az egyedülálló, özvegy, ami további kockázatonövelő tényező.

Mi minden járulhat hozzá, hogy egyre több a szegény ember? Néhány adat a Központi Statisztikai Hivatal szerint: a 2008. november–2009. januári időszakban a foglalkoztatottak létszáma a 15–64 éves korosztályban 3 millió 810 ezer fő volt, ami az egy évvel korábbtól 35 ezerrel maradt el, míg a két évvel azelőttitől jelentősebben, 104 ezer fővel. A foglalkoztatási ráta egy év alatt 56,1%-ra csökkent. A fogyasztói árak növekedése januárban 3,1%, februárban 3,0% volt. Ezeknek következtében a lakosság egészét nézve a 0-17 éves korosztály 21 %-ban szegény ebben az országban, a nyugdíjas korosztály pedig 5 %-ban veszi ki részét a szegénységből.

A lakosság háromnegyede nem tud egy kb. 50 ezer forintos váratlan kiadást fedezni, és kétharmada anyagi okból nem engedheti meg magának az évi egyhetes üdülést. 17–27%-ban kénytelenek voltak a lakásuk fűtését mérsékelni, kedvezőtlenebbül táplálkozni, hiteltörlesztési vagy lakással kapcsolatos számlahátralékot felhalmozni, gépkocsit nélkülözni.

A gyermekek képezik a társadalom egyik legkiszolgáltatottabb szegmensét, ezért a szegénység elleni küzdelemben kiemelt jelentőségük az őket szolgáló intézkedések. Ezek révén gyengíthető a szegénység generációk közötti átörökítésének mechanizmusa, miközben kedvező a hatása az átlagos szegénységi arányra is. Ezért az Európai Unió belga

elnöksége célul tűzte ki, hogy 2010 végére konkrét lépéseket és európai szintű ajánlásokat dolgozzanak ki erre vonatkozóan.

Összehasonlításként a magyarországi 21 % mellett a gyermekek szegénységi rátája a dániai 9%-tól a bulgáriai 26%-on át a romániai 33%-ig terjed. A leghatékonyabb ellenlépés a szülők foglalkoztatási helyzetének javítása, az állam által nyújtott pénzügyi és természetbeni segítség, elsősorban a gyermekellátás biztosításával. Mindez az állam hivatalos feladata. Nekünk állampolgároknak is szükséges segítenünk még ezen kívül, hiszen látjuk nap mint nap, hogy az utcán is mennyi a szegény ember. És milyen sokan vannak, akiket nem is látunk.

Találkozhatunk szülő nélküli gyermekekkel, akiket nagyszülőjük nevel és nem jut ruhára, csizmára, de egészséges ételre sem. Tanárunknak azt mondják, hogy nem vettünk gyümölcsöt, se tejet, mert nagyon drága. Így tanítsuk az egészséges életmódra fiataljainkat.

A segítőkészség, az együttérzés és a bizalom hiányzik az emberekből. Egyesek olyan véleményeket hangoztatnak, hogy azért nem adakoznak, mert az adományszámlákon összegyűlt pénzeket ellopják, magáncélokra

használják s az anyagi segítség nem jut el a károsultakhoz. Persze ez így nem igaz, még akkor sem, ha néha szélhámosok próbálnak maguknak anyagi tőkét kovácsolni. De ez más területeken is előfordul. Ugyanakkor sajnos, ez a bizalmatlanság mérgezi a közéletet. Ez a helyzet a koldusokkal is. Sokan vannak akik a koldusmaffia miatt nem adnak egy forintot sem az utcán, a kezüket nyújtó szerencsétlen embereknek.

S mi a helyzet velünk, gyakorló keresztényekkel? Tudunk-e, Szent Erzsébet példáját követve - megkülönböztetés és bizalmatlanság nélkül segíteni? Ha van miből, tudunk-e adni? Részvétellel tudunk-e odafordulni a rászoruló felé? Ott van-e a kezünkben az adomány s szívünkben a szánalom? Segítünk-e a szomszédban élő, idős embereknek fát cipelni, bevásárolni, vagy megszólítjuk-e az szomorúan kullogó gyereket, hogy meghallgassuk bánatát? Küldünk-e névtelenül csomagokat az éhezőknek, a fázóknak, látogatjuk-e a betegeket, meghallgatjuk-e az öregeket? Van-e a kötényünkben egy szemernyi Szent Erzsébet rózsáiból...

Horváth Betti

Testvérünk, Máté

Nyolcadikos fiúk játszanak önfeláldozóan a Hunyadi Iskola udvarán. Kosárlabda meccs zajlik. A kamaszodó, nyúlánk fiúk között feltűnik egy feltűnően alacsony, egészen kicsike fiú. Ő Lencz Máté. A tanáraitól megtudom, hogy Máté az osztálytársaival játszik. Feltűnik, hogy az osztálytársak szemében, Máté egy a sok közül, és nem látom, a legkisebb jelét sem annak, hogy őt kirekesztenék törpe növése miatt. Passzolják neki a labdát, biztatják, üdvözlőfogással fogadják jó dobásait. Máté a Julianeumban a diákmisszió, sokáig ott ült a közelemben, hol széken, hol a lépcsőn,

ahol éppen helyet talált, többnyire az osztálytársai között. A mise kezdete előtt, mindig derűsen sugdolóztak, s mindig igen jól érezték magukat. Máté szépen imádkozik, énekel. Derűs, kiegyensúlyozott fiú, akit szemlátomást szeretnek az osztálytársai.

Máté törpenövésnek nevezett betegséggel küzd. 14 éves korában is csak akkora, mint egy elsős gyermek, miközben fejlett a gondolkodása és pszichéje. Máté szeretetteljes szüleinek, a Hunyadi iskola empátiájának, tanárainak és hitoktatóinak köszönhetően, Máté megfelelő orvosi figyelem középpont-

jába került. 28 naponként kap egy hormoninjekciót, amivel a fiú serdülőkori növekedését fokozhatják. Máté kezelése megkezdődött, amelynek máris látható (cm-ben mérhető) eredménye van.

A kezelés azonban rendkívül költséges. A gyermek édesapjának keresetéből, s édesanyja rokkantsági nyugdíjából nem tudnák fedezni a kúrát, ezért a Szent Margit Egyházközségi Karitás Csoport úgy döntött, hogy Máté kezelését támogatják. Eddig 100.000,- Ft-ot adtak át a családnak, s újabb támogatásra gyűjtenek... **KM.**

Boldogok a lélekben szegények, mert övék a Mennyek Országai (Mt 5,3)

Van-e ember köztünk, aki ne szeretne valóban boldog lenni? Százféle úton keressük ezt a boldogságot. Ideig-óráig sokminden tűnik vonzósnak és kívánatosnak, amiről aztán hamar kiderül, hogy nem tartós érzés. De kiket mond Jézus boldognak? Elsőre valami meghökkentőt, felfoghatatlant állít. Miért sorolhatja Jézus a szegényeket, a sírókat, a szelideket, az üldözést szenvedőket közéjük?

Boldogok vagytok, ti szegények, mert tiétek az Isten Országai (Lk 6,20). Máté evangélista hozzáteszi a kiegészítést Lukács evangéliumához, hogy boldogok a lélekben szegények. Semmiképp sem kell itt értelmileg sérült embertársainkra gondolnunk, akik keveset érzékelnek a bennünket körülvevő rosszból. Félre érthetjük akkor is, ha azt hisszük, hogy Jézus ezáltal a társadalmi különbségek miatti feszültséget kívánja enyhíteni: miszerint némán kell viselni a szenvedést, a szegénységet és majd Istennél minden a fordítottja lesz. Jézus ennél sokkal fontosabbat és értékeseb-

bet mond számunkra! Lélekben szegény az az ember, aki teljesen ki tudja üríteni a szívét minden földi dologtól, hogy helyébe az Urat, Jézust fogadja be, aki teljesen betölti azt. Ehhez Jézus nyomába kell lépünk: aki számára az Atya volt minden. Ha lélekben szegény akarok lenni, akkor vagyonomat, lehetőségeimet Isten ajándékának kell tekintenem, s a birtoklással nem szabad annak rabjává válnom. Ezáltal lehetek lélekben szabad mindattól, amim van. Rosszul értelmezzük a szív kiürítését akkor is, ha földi dolgainkat elhanyagoljuk. Feladatunk igen is van, ne legyünk olyanok, mint a tesszalóni hívek, akiket Pál figyelmeztet a kötelességeikre! Tudjuk mindennapi munkánkat, pihenésünket, nehézségeinket és örömeinket Istennel megosztani. Merjük az Ő szándékát és terveit látni a megpróbáltatásokban és bátran mondjuk a filippi levél szavait: mindenre képes vagyok abban, aki nekem erőt ad (4,13).

„Nyugtalan a szívünk Uram, amíg meg nem nyugszik tebenned” – vallja Szent Ágoston (Confessiones I.1.) A hegyi beszédben Jézus azokhoz szól, akik már felismerték, hogy az életükből „hiányzik valami”. És ki ne érezte volna már ezt, amikor az élete zsákutcába jutott, helyzete kilátástalanná vált? És ilyenkor egyetlen kiút van, maga az Út: Jézus Krisztus, aki szegény volt, szelid és alázatos szívű, aki békességet hirdetett és akit üldöztek. A valódi boldogság megvalósításához vezető utat csak Jézussal együtt tudjuk végigjárni,

aki mindezeket már élénk élte. Jézus azt ígéri nekünk, hogy az ilyen lélekben szegény embereké lesz a Mennyek Országai. De ezt ne helyezzük a távoli jövőbe, hiszen Isten Országai már köztetek van! (Lk 17,21). S ha ezt látjuk, s e szerint igyekszünk cselekedni a kudarcokon felül tudunk emelkedni és képesek leszünk mások javára élni. A Mennyek Országai, a szeretet országa olyan mértékben valósul meg közöttünk amennyire vállaljuk, hogy szellemi, lelki és anyagi javainkat megosztjuk egymással.

Legtöbbször abba a hibába esnek, hogy a birtoklásban látják a boldogságot, ezért dolgoznak, hogy mindenük legyen vagy még annál is több. És közben a legfontosabbat veszítik el: a másoknak való ajándékozást. Mert nem akkor vagyunk igazán boldogok ha sokat birtoklunk, hanem ha sokat tudunk adni, akkor válunk igazán gazdaggá. Nem feltétlenül jelenti ez a pénzt, a vagyont. Amim van, azt tudom odaadni a felebarátomnak: az odafigyelésem, a törődésem, a gondoskodásomat, az aggodásomat, a szeretetemet, az időmet... s minél többet adtam annál gazdagabb leszek. Teréz anya ezt így írja: „Egy napon az utcán fölszedtek egy embert és elhozták hozzám. Megmostuk, tisztába öltöztettük, és ő utolsó sóhajával azt mondta nekem: „Nővér, Istenhez megyek.” – Ez a boldogság: kis dolgokat cselekedni nagy szeretettel.”

Iván Izabella

Gazdag szegények – szegény gazdagok

“A szegénység pénzhány, továbbá a kulturális és társadalmi tőke hiánya, mely által az emberek olyan, tartósan fennálló hátrányos helyzetben vannak, melyből saját erőből nem tudnak kikerülni” - így határozza meg napjaink „értelmező kézisztára”, a Wikipédia a szegénység fogalmát. De ki számít igazán szegény embernek, mi a rosszabb, az anyagi vagy a lelki szegénység? A kérdés a karácsony előtti pénzköltős időszakban igazán aktuális. Főleg annak fényében, hogy az Európai Unió a világ egyik leggazdagabb térsége, ennek ellenére lakóinak 17%-a nem rendelkezik az alapvető szükségletek kielégítéséhez szükséges forrásokkal.

Bognár István atya, templomunk plébánosa szerint nem elsősorban az számít szegénynek, aki anyagi szükségletet szenved.

-Sokan vannak, akik látszólag, kívülről nézve gazdagok: nagy házban élnek, nagy autókkal járnak. Mégis szegények. Hiszen sem adni, sem kapni nem tudnak elég szeretetet. Az ilyen ember az igazán szegény.

Jobban fáj a szeretet hiánya

-Sok idős emberhez járok, akik egyedül élnek egy házban, vagy lakásban. Mégsem az jelenti nekik az igazi problémát, hogy csak alig tudják kifizetni a rezsi költséget. Sokkal inkább az, hogyha a szeretteik, a családjuk megfedelkezik róluk és feléjük sem néznek. Ez a fajta nélkülözés jobban fáj ezeknek az idős embereknek, mint az anyagi hiánya.

Jézus ebben is példát mutatott

A plébános szerint a karácsonyi hajsza időszakában érdemes megállni, és gondolkodni egy kicsit: valóban magunkat adjuk –e, vagy csak értéktelen ajándékokkal próbáljuk kimutatni a szeretetünket.

-Jézus ebben is példát mutatott: mai szóval „hajléktalanként” született erre a világra, egy istállóban. Azért tette mindezt, hogy megmutassa az élet igazi értelmét és célját. Ez nem a gazdagság, az anyagi javak megszerzése, hanem a szeretet. Amit adni jobb, mint kapni. És aki szeretetet tud adni, már nem lehet igazán szegény ember.

Túl anyagiassak vagyunk

Az atya szavaira rimel Fazekas Ildikó, klinikai szakpszichológus véleménye.

-A mai kor embere mindent az anyagiakban mér, az objektív, megfogható dolgokban. Ha az anyagiak megvannak, úgy érzi, már nem lehet szegény. Pedig lehet. Lelki értelemben biztosan: ezt sokszor nem is ismerik fel az emberek. Nem látják be, nem érzik, hogy bizony hiányt szenvednek valamiben. Folyamatosan elégedetlenek, de nem is tudják, hogy miért. Mindig szebb és jobb, drágább tárgyakra vágnak, miközben az igazi jószágot, az igazi szépséget nem látják maguk körül.

Örülni kell az apró, szép dolgoknak is

A pszichológus szerint meg kell tanulunk észrevenni, és megfogalmazni az apró, jó dolgokat, amelyek körülvesznek. Ez csak úgy lehetséges, ha megtanuljuk az érzéseinket kimondani. Ezt a szülők már óvodás korban megtaníthatják a neveléssel.

-Elég egy-két egészen egyszerű kérdés a gyermekhez: „Mi jó dolog történt veled az oviban?” A gyermek ezáltal gondolkodni kezd, és megtanul örülni az egészen apró dolgoknak is. Képes lesz örömet okozni a másinak és képes lesz arra is, hogy elfogadjá a másoktól kapott örömet. Az ilyen gyermek pedig lelki értelemben már biztos nem lesz szegény.

A víz értékebb lehet, mint a drága robot

-Egyik nap egymás után találkoztam két gyerekkel. Az egyik azt újságolta: anyukája utazott valahova, és hozott haza egy kis üveg vizet. A gyermek pedig azért örült ennek, mert így már a család mindhárom tagjának jutott egy palackkal. Aztán ott volt egy gazdag családból származó kisfiú is, aki csak azért kapta meg a legújabb, fénykardos robotot, mert a játékbolt felé mentek. A gyerek kérte és azonnal meg is kapta. Mégsem örült neki igazán.

A pszichológus szerint mégis az első gyermek lesz a lelkileg gazdagabb felnőtt: nem az árat nézi majd egész életében, hanem az apró dolgoknak is örülni tud.

Végezetül pedig álljanak itt Szent Ágoston szavai a szegénységről: „Amint minden rossznak gyökere az önzés, úgy minden jónak gyökere a szeretet. Nélküle a gazdag is szegény, vele a szegény is gazdag.”

Rázó László

„Szegénység körülöttem”

A Karitás rajzpályázatának eredményei

A Katolikus Karitás 2010-ben a „Szegénység és társadalmi kirekesztettség elleni küzdelem Európai Évéhez” kapcsolódva országos rajzpályázatot hirdetett „Szegénység körülöttem” címmel. A pályázat célja az volt, hogy a gyermekek figyelmét felhívjuk a nélkülözők nehéz helyzetére, s a résztvevők bemutassák az általuk megtapasztalt szegénységet, s segítség lehetséges módjait. A pályázat mottóját a János evangélium egy szakasza adta: „Szegények mindig lesznek veletek” (Jn 12,8). Pályázatunkra többszáz rajz érkezett szerte az országból. Az egyházmegyei Karitás szervezetek a legszebb műveket továbbították az országos központnak, ahol egy háromtagú szakmai zsűri díjazásra illetve kiállításra jelölte a pályázat témájához leginkább illeszkedő rajzokat.

Az első helyezettek mindkét korcsoportban családi üdülést nyertek a mátra-szentimrei Stella Üdülőbe, a második és harmadik helyezést elért tanulók digitális fényképezőgépet kaptak, a további nyertesek pedig babával, könyvvel és bibliai témájú DVD-vel gazdagodtak. A korcsoport II. helyezettje: Hunyadi-Kóbor Zita, Győri Egyházmegye.

Mézeskalács recept

Hozzávalók:

76 dkg liszt
34 dkg porcukor
12 dkg vaj
2 kávéskanák szódobikarbóna
6 evőkanál méz
4 tojás
Fahéj, szegfűszeg, kakaópor és egyéb mézes fűszerek ízlés szerint

A hozzávalókat összekeverjük, és kézzel jól összedolgozzuk. Nem kell bele túl sok méz, úgy nem lesz olyan ragadós. Ha egy kis kakaóport is keverünk bele, akkor barnább lesz a tészta, és jobban mutat majd rajta a fehér cukormáz.

Fél órára hűtőbe tesszük és állni hagyjuk. (Ha túl sok tésztát készítettünk, akár több napig is a hűtőben maradhat és elég szaggatás előtt elővennünk. Különösen alkalmas ez a tészta arra, ha nem otthon, hanem mondjuk gyerekek között vagy más családnál készülünk azután megsütni a figurákat.)

Szaggatás előtt célszerű kivenni a tésztát hidegről, és lisztezett deszkán vékonyra (maximum 5 mm vastagra) nyújtani. Szaggassuk bármilyen meglévő formával vagy késsel magunk is vághatunk figurákat. Ha házikót csinálunk belőle, előtte kartonból készítsünk szabásmintát hozzá, hogy jól illeszkedjenek az oldalak. Ha fényes felületet szeretnénk, sütés előtt kenjük be tojással. Ugyanebbe a tojásba ragaszthatunk apró magvakat is és díszcukrokat is, ezzel dekorálva a mézest. A kiszaggatott formákat vajjal vastagon kikent (vagy sütőpapírral bevont) tepsibe helyezzük és 180 fokon kb. 5 perc alatt megsül. Minden újabb adag előtt vajazzunk! Célszerű több tepsit is üzemben tartani ilyenkor, mert gyorsan sül. Ha azonnal kivesszük, még nagyon lágy lehet a forma, könnyen törik. Ezért ha tehetjük, hagyjuk inkább a tesiben kihűlni, utána könnyebb lesz épen kivenni a darabokat.

A cukormázat csak teljesen kihűlt állapotban, akár másnap is rányomhatjuk a formákra.

Ha szépre és finomra sikerült, ajándékba is adhatjuk: kosárkában vagy díszdobozban. Ha nem lett olyan, mint amilyeneket a magazinokban látunk, bánatunkban együk meg magunk az egészet! Mindjárt más színben látjuk majd a világot!

Kedves Báránykáim!

Advent kéthetnapjain Titeket is szeretettel hívlak és várlak a hajnali floráre misékre! Egészen Karácsonyig, kétfőtől péntekig reggel reggel hetkor kezdődnek ezek a szentmisék, utána pedig közösen reggelizünk a Verandán. Tudom, hogy Nektek is nagyon korán van még ilyenkor, de mégis: legalább egyszer Ti is próbáljátok ki, mert nem csak a hasatok, hanem a szívetek és a lelketek is megtelik ilyenkor!

Jézus, a legfőbb Pásztor nevében szeretettel a Ti jó pásztorotok: István atya

„Angyali rajzok”

Angelico atya kiállítása a Julianeumban

Angelico atya rajzaival már hónapok óta ismerkednek a Julianeum Mocorgók miséjére járó gyerekei. A kis puttókat kitaláló és rajzoló plébános, Dr. Stíft Zoltán atya december

11-én szombaton személyesen is eljött a templomba, hogy a mocorgókkal találkozzon. Ő mutatta be aznap a délután 4-kor kezdődő szentmisét, és utána (kb. 3/4 5-től) együtt rajzolt és teázott a kicsikkel az alsorsori hittanteremben. Ez az alkalom amolyan rendezvény kiállítás megnyitóját is volt, hiszen az atya angyali rajzai itt maradnak a karácsonyi szünet végéig. A Plébánia nyitvatartási idejében - illetve előzetes bejelentkezéssel más időpontban is - megnézhetők a színes angyalok. Aki még többet szeretne megtudni Angelico atyáról és az ő kis figuráiról, megtalálja őket az interneten is: www.angelico.hu

Pásztorok, keljünk fel...!

Betlehemes játékokra készülnek a hittanosok

Ismét lesz betlehemes játék Szenteste délutánján a Julianeumban. Telekes Zoltán hitoktató vezetésével zömmel a Hunyadi Iskola diákjaiból szerveződött a kis csapat, akik november vége óta szombaton délelőttönként próbálnak a templomban. A hagyományos szereplők mellett az „Apát”, az „Anyát” és a „Gyerekeket” is megjelenítik a hittanosok a betlehemi történet keretjéteként. A jelmezes bemutató december 24-én, délután 15 órakor kezdődik majd. A pásztorjáték után az atya ünnepi teázásra várja a szereplőket és az érdeklődőket a Julianeum Verandáján.

„Jóság liszt” és „szeretet süti”

Ádventi készülődés a családban

Sok családban felmerül a kérdés, miként tudjuk gyermekeinket felkészíteni és segíteni az ádventi ráhangolódásban. Hiszen a Karácsonyra való lelki felkészülés nem a templomban kezdődik és végződik, hanem otthon: a családban. Mindenkinék a maga családjában. A következőkben néhány olyan tippet és praktikát szeretnénk közreadni, amely segítheti azokat, akik a gyermekeikkel együtt keresik a lelki megtisztaláshoz vezető utat.

1. Készítsünk ádventi jóság koszorút. Ennek alapja egy örökzölddel bevont koszorúalap (akár készen is megvásárolható), amit napról-napra fogunk felékesíteni jócselekedeteinkkel. Minden este a család megbeszélheti, ki milyen jót cselekedett vagy észlelt aznap és ennek valamilyen tárgyasult nyomát elhelyezhetjük a koszorún. Lehet az egy szeretetből kapott kifli csücske vagy éppen egy leezett és megtalált gomb vagy bármi, ami arra a gesztusra emlékeztet bennünket. Gombostűvel vagy ragasztópisztollyal rögzítsük a koszorúra, ami december 24-re minden bizsonnyal jóság-díszekbe öltözik.

2. Az ádventi kalendáriumba ne csak csokikat és apró meglepetéseket tegyünk, hanem olyan kis „feladatokat is”, melyek segítenek abban, hogy a jó cselekedetekre hangoljuk a gyerekeket: pl. aznap 3 puszival több jár az anyának, vagy aznap megkérdezem a barátomat: Hogy vagy? És meg is hallgatom, stb. ...

3. Az ádventi hetekre tegyünk mi is fogadalmat. Vagyis vállaljunk mindannyian (gyerekek és szülők) valami olyat, amiben szeretnénk megváltozni vagy előbbre haladni. Ezt írjuk fel és tegyük borítékba vagy tekerjük fel egy kis szallalag átkötve és rejtjük el (akár tűzzük az ádventi koszorúnkba). Szenteste azután vegyük elő, bontsuk ki mindegyiket, és nyilvánosan osszuk meg egymással, ki mit vállalt. Beszéljük meg, sikerült-e teljesíteni, és örüljünk együtt egymás sikerének.

4. Gyűjtsünk Jóság-lisztet az ádventi hetekben. Minden este a közös étkezésnél tekintsük át a napunkat, beszéljük meg, ki milyen jó cselekedeteket tudott aznap megtenni. Minden cselekedetet egy kanál liszttel honoráljunk, és gyűjtsük egy névvel ellátott befőttesüvegbe. (Az áttetsző üvegben mindig látni, ki hol tart, ez ösztönző lehet!) Ügyeljünk arra, hogy mindig kapjon egy kis lisztet a gyermek, „gyengébb” napokon legfeljebb egy kisebb kanállal. Az utolsó vasárnapon közösen süthetünk valamit ebből a lisztből. (Mondjuk a mellékelt mézeskalács recept alapján!) Biztosan ez lesz a legfinomabb süti, ami az ünnepre elkészül!

5. Válasszunk a kertben egy fát, amire minden nap kiakasztunk valamit, ami a szeretetünket jelképezi: egy fonalra erősített almát, kis hálóba összegyűjtött tört diót, egy szelet

szalonnát, vagy valamilyen kültéri díszet, amit magunk készítettünk. Azon kívül, hogy lassan teljesen felékesítünk egy fát, még a kertünkben élő madaraknak is juttatunk finomságokat. Mindig az a családtag rakhatja ki a díszet, aki aznap a legszebb jó tettetéről számolhatott be a többieknek.

6. Az előre gyártott ádventi kalandáriumok kibontása mellé mindig társítsunk egy-egy rövid reggeli imát vagy fohászt. Így lassan a gyerekek is ráhangolódnak az adok-kapok egyensúlyára, és a reggeli hálaadás örömére. Különösen javasolható ez azoknak a családoknak, akik nem tudják megoldani, hogy a hajnali Rorate miséken részt vegyenek.

7. Ékesítsük fel környezetünket is! A lakás különböző pontjain elhelyezett apró tárgyak, „angyaljelek” napról-napra segítenek bennünket abban, hogy a szívünket is ünnepi díszbe öltöztessük. Nem kell nagy és költséges dolgokra gondolnunk és a legjobb, ha magunk készítjük ezeket a tárgyakat: egy ünnepi szallalag díszített toboz, maradék csipkéből kötött angyalka vagy egy kis csillámpor a reggeliző tányér szélén... Az a fontos, hogy a lakás minden pontján lehet egy aprócska „jel”, amely a közelgő ünnep fényét közvetíti felénk. Ha mindezek éjszakánként és titokban teremnek, akkor reggelente a gyerekeink szemében is megcsillan majd annak a bizonyos betlehemi csillagnak a picinyke fénye.

Rorate reggeli

Az ádventi hétköznapokon étellel telik meg reggelente a Julianeum verandája. A hajnali misén résztvevő gyerekek (kicsik, nagyok és még kisebbek) ilyenkor együtt reggeliznek az atyával. Az asztali áldást követően minden reggel más-más finomság kerül a hatalmas asztra – van úgy, hogy több fogásos a reggeli. A hozzávalókat önként vállalkozó szülők és más adakozó kedvű felnőttek hozzák össze hajnalonta, a sekrestyében egy kis füzetben lehet jelentkezni, hogy minden napra jusson valami harapnivaló. A konyhában pedig szorgos asszonykezek sürgönek-forognak ilyenkor, és sokszor már a hajnali misét is belengi a fűszeres tea, a bundáskenyér vagy éppen a készülő rántotta illata. A gyerekek pedig teli hassal, és sokszor tömött zsebekkel indulnak fél 8 felé iskolába, óvodába, ki hová siet. Magukkal viszik a szalvétába csomagolt tiszórait, és az „angyali miséken” kapott lelki útavalót.

Miért indulunk zarándokútra?

A lelkünk vágyakozik Isten után. Hiányát érezzük. A rohanó, ezer feladattal teli hétköznapi során szükségünk van megállásra, amely kiemel bennünket a munka, a kötelességek sokszor fárasztó, olykor terhes végelethetetlen sorából. A jó Isten pedig mindig vár bennünket. A zarándokút csak Neki szentelt idő. Elmegyünk azokra a helyekre, ahol sokan, sok és különös kegyelmi ajándékban részesültek, meggyógyultak, megújultak lélekben és testben.

Aki zarándokútra megy szélesre tárja lelke kapuját, hogy átjárhassa Isten végtelen szeretete. Mária, égi Édesanyánk pedig nagy Közbenjárónk, aki értünk eszedel, segít, hogy mi is ki tudjuk mondani az Őt betöltő IGEN-t, hogy életünket erre az Istennek szóló IGEN-re építsük.

Andocsi zarándoklat a Szent Margit Plébániáról.

2010. október 16-án reggel 6 órakor imádsággal és István atya áldásával indult az autóbusszunk. Rövid pihenőre megálltunk a balatongyöröki Szépkilátónál. Már kivilágosodott. A hűvös, még kissé párás levegőben a varázslatos szépségű Balaton látványa a Teremtő hullámhosszára hangolt bennünket.

Egész napon át az őszi táj ezer, meleg színárnyalatát csodálhattuk az estig kitartó derűs napsütéses időben. Hála érte!

István atya az út elején ismertette az andocsi kegyhely történetét, melyet Máriás énekek és egy rövid elmélkedés követett. Nagyon há-

lásak vagyunk, hogy a teljes zarándoklatot, az egész oda-és visszavezető utat átszötte a közös imádság, elmélkedés, éneklés és a csend.

Az imádság vezérfonala a rózsafüzér volt. Sikerült az út során valamennyi teljes rózsafüzért elmondanunk. Az úttervnek megfelelően 10 óra 30-kor érkeztünk Andocsra, ahol Szalai Tamás, Andocs plébánosa – aki a soproni Szent Margit Plébánián töltötte gyermek-és ifjú éveit, itt készült hivatására – zúgó, zengő harangszóval fogadott minket.

Mi andocsi zarándokénekekkel válaszoltunk. Tamás atya melegen üdvözölt bennünket és végigkálauzolt a szépen restaurált templombelsőben. Fél 12 tájban megérkeztek a kalocsai zarándokok, akikkel közös szentmisén vettünk részt. Együtt könyörögtünk Szűzanyánkhoz.

A szentmise után Tamás atya agapén látott vendégül minket. Itt volt alkalmunk személyesen beszélgetni vele. Közvetlen, kedves, szerény - olyan, mint volt. Közben megmutatta a kegyeszobor „ruhatárát”. Közel 300 öltözet gyűlt már össze. Sok népművészeti remek van közöttük - nemcsak magyar, hanem amerikai, venezuelai, kínai is.

Ezt követően felkerestük a templomkertben található szent kutat és szent fát.

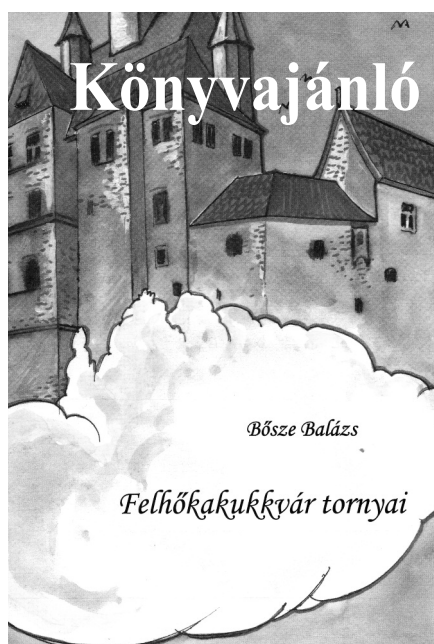
Három órakor ismét közös imára gyűltünk össze a templomban: a kalocsai zarándokokkal együtt litániáztunk.

Az itt töltött időben mindenkinek volt lehetősége egyéni csendes imádságra, elmélyülésre, gyónásra.

Útban hazafelé Sümegre érkezve betértünk a „Sarlós Boldogasszony” ferences kegytemplomba, melynek házfőnöke, P. dr. Barsi Balázs OFM. Itt bekapcsolódhattunk a hívek rózsafüzér ájtatosságába, később pedig a Balázs atya által vezetett - mindig lenyűgöző - esti zsolozsmába. Ez különösen szép búcsúajándék volt számunkra.

Élményekkel teli, lelki ajándékokkal gazdagodva érkeztünk haza. Hála érte!

Gátas Erzsébet

Bősze Balázs: Felhőkakukkvár tornyai

Szép karácsonyi meglepetésként érte az olvasókat Bősze Balázs gyermekeknek írt verseskötete, amely a Soproni Füzetek sorozatban jelent meg. Az utóbbi években egyre termékenyebb soproni költő könyve igényes, szép alkotás. A gyermekeknek szóló mondókák, versek, a gyermeklélekhez közelálló szép füzerek jó ritmusú, jól mondható kedves alkotások. Bősze Balázs természetes módon szerkeszti össze a soproni pillanatképeket a rábaközi élményekkel, a vidék ízeivel: - gazdagítva ezzel, a városi gyermekeket. A kötet derűs verseit báró Berg Glória festőművész gyönyörű illusztrációi díszítik. A külsejében is esztétikus, keménykötésű verseskötetet jó élmény és derűs pillanatok reményében lapozgathatják a felnőttek is.

Julianeum Énekar Adventi hangversenye

2010. december 19.
vasárnap 18 óra
Árpád-házi Szent Margit
templom

Mindenkit szeretettel várunk!

Karácsonyi lelki tükör

Gyönyörű ez a karácsonyi várakozás, az idei Advent! Az első gyertyagyújtásra, leesett az első hó, csodálatos rózsaszínű estét és éjszakát varázsolt nekünk, mint a mesében. Amerre járunk, amerre nézünk, mindenütt a karácsonyi készülődéssel, az örömvárással találkozunk. De vajon tudunk-e valami igazán értékeset adni, valami olyan meglepetéssel készülni a Karácsonyra amely örök? Tudunk-e több, egyre több szeretetet adni hozzátartozóinknak? Eszünkbe jut-e, hogy a férjem/feleségem, gyermekeim és szüleim, a rám bízott családtagjaim megkapnak-e mindent az év folyamán? Jó férj/feleség, apa/anya, gyermek vagyok-e? S vajon mit adhatunk egymásnak ezen a karácsonyon, ami maradandó és nem talmi?

Ehhez segít,- mintegy első lépésként ez a lelki tükör. S ha sok a negatív válasz, itt az ideje egy nagy lelki megújulásnak! Nézzünk a tükörbe!

A férj és apa lelkiismeret-vizsgálata

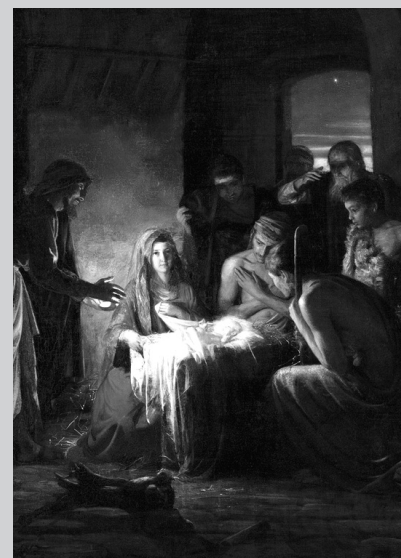
- Törekedtem-e kezdettől fogva szeretetünk és házasságunk megerősítésére? Törekszem-e erre még ma is?
- Gondom van-e rá, hogy feleségemmel közösen megbeszéljünk mindent?
- Ismerem-e, elismerem-e feleségem jogos kívánságait, töreksem-e megérteni őt és elfogadni a nézeteit?
- Lelkiismeretesen gazdálkodom-e a pénzzel és a vagyonnal? Feleségem kielégítően el van-e látva mindennel, amire saját magának, a háztartásnak, a gyerekeknek szüksége van? Vagy fősvény vagyok?
- Feleségem és gyermekeim bizalommal vannak-e hozzám, vagy félniük kell tőlem?
- Mértékletes vagyok-e ivásban, dohányzásban, házastársi igényekben vagy inkább önző? Uralkodom-e a haragomon?
- Kölcsönös tisztelettel és tapintattal vagyunk-e egymás iránt? Elmulasztom-e, hogy feleségem iránt gyakran bizonyosságát adjam szeretetemnek és gyöngédségemnek?
- Megdicsérem-e, elismerésben részesítem-e feleségemet? Megünneplem-e születésnapját, névnapját, házassági évfordulónkat?
- Gondolok-e mindig arra, hogy feleségem boldogságát találja odaadásban, és hogy társadalmilag is érvényesüljön?
- Szoktam-e feleségemet szidni, sértegetni, a gyerekek és idegenek előtt ócsárolni?
- Ószinte és igaz vagyok-e mindig a fele-

ségemhez? Tud-e mindenről, amit teszek? Gyakran felhívom-e, ha távol vagyok tőle?

- Mellette állok-e, amikor áldott állapotban van? Osztozom-e a gyermekek nevelésében? Segíték-e neki a házimunkában?
- Szakítok-e elegendő időt a közös szórakozásra vagy csak a hivatásomnak élek?
- Sugárzik-e a házasságunkból és családukból szeretet a többi emberre, különösen a szomszédokra és a szegényekre?
- Gondolok-e feleségem pihenésre is? Segítőkéss vagyok-e az egyéb szükségeiben?
- Tiszteletben tartom-e feleségem lelkiismeretét, jó példát adok-e gyermekeimnek?

A feleség és anya lelkiismeret-vizsgálata

- Igazi társa vagyok-e a férjemnek? Állandó gondom-e a hűséges együttműködés?
- Megbeszélék-e minden lényeges dolgot a férjemmel? Mellőzöm-e a kicsinyes bírálgatást és zsörtölődést?
- Hordozom-e vele együtt a családi és a hivatásából adódó gondokat? Bizalmat, otthonosságot, melegséget talál-e, ha hazajön? Készíték-e neki vacsorát, ha nagyon fáradt?
- Elhanyagolom-e feléje a szeretetem kimutatását? Nem rakom-e őt bármilyen szempontból is a gyerekek mögé?
- Ápolt és csinos vagyok-e a kedvéért mindennap és van-e időm a számára?
- Szorgalmas vagyok-e vagy lusta? Takarékos vagyok-e, érték-e a beosztáshoz? Elégedetlenkedem-e?
- Imádkozunk-e közösen, járulunk-e rendszeresen szentségekhez?
- Igyekszem-e – felesleges költekezés nélkül – széppé tenni a család ünnepnapját?
- Gondom van-e igazán a férjem vendégeire?
- Vagyok-e annyira lelkiismeretes, hogy a férjemet soha meg nem sértem, meg nem ségényítem, mások előtt nem ócsárolom?
- Türelmes vagyok-e a hibái és gyengéi iránt? Megbocsátok-e neki, és nem hánytorgatom fel a múltat?
- Tiszteletben tartom-e férjem lelkiismeretét? Okosan és szeretettel gondom van-e rá, hogy összhangban legyen a keresztény lelkiismeret követelményeivel?
- Gondoskodom-e gyermekeink jó keresztény neveléséről?
- Ápolom-e a kapcsolatot közeli rokonainkkal és jó vagyok-e a szegényekhez?
- Öröm, vidámság, teljes hűség és töretlen szeretet uralkodik-e a házasságunkban és családukban?

Babits Mihály

Karácsonyi ének

Mért fekszel jászolban, ég királya?
Visszasírsz az éhes barikára.
Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt:
mégis itt rídogálsz, állatok közt.

Bölcs bocik szájának langy fuvalma
jobb tán mint csillag-úr szele volna?
Jobb talán a puha széna-alom,
mint a magas égi birodalom?

Istálló párája, jobb az neked,
mint gazdag nárdusok és kenetek?
Lábadhoz tömjén hullt és arany hullt:
kezed csak bús anyád melléért nyult.

Becsésnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük, hogy „megszületett”!

Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyűjts pici gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt.

Az oldalt Stánicz Edina szerkeszti

Soproni karácsonyi leves

Hozzávalók:

250 dkg tyúk, 50 dkg csont,
30 dkg vegyes zöldség, 10 dkg zeller,
5 dkg vöröshagyma,
5 dkg gomba,
30 dkg kelkáposzta,
4 dkg só, 0,5 dkg bors,
1 dkg gyömbér, 1 dkg fokhagyma,
fél csomó petrezselyem,
10 adag finommetélt

Májgombóc:

20 dkg sertés máj,
3 dkg vöröshagyma,
6 dkg zsír,
fél csomó petrezselyemzöld,
2 dkg só, 0,5 dkg törött bors,
0,5 dkg majoranna,
2 db zsemle, 2 db tojás,
5 dkg liszt, 5 dkg morzsa

Elkészítés:

A tyúkot és a csontot hideg vízben tesszük fel főni, ha felforr, lehabozzuk, fűszerezzük és bezöldségeljük. Mérsékelt tűzön, egyenletes forrással főzzük készre. Közben a gombóchoz finomra vágott hagymát zsíron megpirítjuk, hozzáteesszük az apróra vágalt petrezselyemzöldet és ha kihült, elvegyítjük a ledarált májjal. Sóval, borssal, majorannával fűszerezzük, hozzáadjuk az áztatott és jól kicsavart zsemlet, a tojást, meghintjük liszttel, morzsával és az egészet jól elkeverjük. Hideg vízbe mártott kézzel (vagy kanállal) gombócokat formálunk, és forrásban levő vízben kifőzzük. Külön vízben főzzük ki a finommetéltet is. Tálalásnál a tyúkot darabokra vágjuk, az ízlés szerint összevágott zöldséggel, gombával, májgombóccal és finommetélttel együtt adjuk a levest az asztalra.

Karácsonyfa süti

Hozzávalók:

A tésztához: 1 citrom, 4 tojás, 30 dkg cukor,
1 joghurt, 1,5 dl olaj, 20 dkg liszt, 1 kk. sütőpor

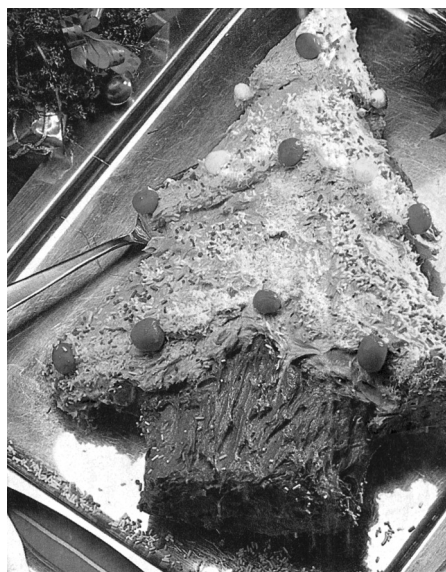
A díszítéshez: 25 dkg margarin + formához,
15 dkg cukor, 2 tojás, néhány csepp zöld ételfesték, 1 kk. kakaó

Előkészítés: A citromot alaposan megmossuk. Karácsonyfa alakú sütőformát kikenünk margarinnal, és beszórjuk liszttel. A sütőt 180 fokra (gázsütő 2. fokozat) előmelegítjük.

Elkészítés: 1. A tojásokat mély tálba ütjük, lazán felverjük. Hozzáadjuk a cukrot, és habverővel addig keverjük, amíg krémszerű lesz. A joghurtot összekeverjük az olajjal és a masszához adjuk. Rászitáljuk a lisztet, a sütőport és beleszéljük a citrom héját. Az egészet sima tésztává kikeverjük, a formába öntjük, és a sütőben kb. 50 perc alatt aranybarnára sütjük. A formában hűtjük ki (előző nap is elkészíthetjük).

2. A krémhez a margarint habosra keverjük, majd hozzáadjuk a cukrot, és tovább habosítjuk. Egyenként hozzáütjük a tojásokat és sima krémmé keverjük.

3. A krém 2/3-át megfestjük zöld ételfestékkel, ezzel bevonjuk a karácsonyfa „gallyas részét”. A maradék krém feléhez hozzá-

tesszük a kakaót, jól összekeverjük és bevonjuk a karácsonyfa „törzsét”.

4. A maradék natúr krémmel, „feldíszítjük” a karácsonyfát. 2-3 órára a hűtőbe tesszük.

Munka: kb. 1 óra

Fogyasztható: kb. 5 óra

1 szelet: 1890 kJ/450 kcal

Top tipp: Ha nincs ételfestékünk, akkor zöld színt mélyhűtött parajpüré felolvasztásából vett lével keverhetünk. Ebben az esetben még az sem baj, ha egy tk. parajpürét adunk a krémhez, mert rusztikusabbnak hat a karácsonyfa. Pirosat céklalével keverhetünk. Sőt! Külön kis cukor díszeket is tehetünk a fára, ezek nagy áruházakban készen kaphatók.

Móri kacsabormártással

Hozzávalók:

300 dkg kacsabőr,
4 dkg só,
20 dkg füstölt szalonna,
20 dkg vöröshagyma,
20 dkg vegyes zöldség,
0,5 dkg egész bors,
4 dl vörösbors,
5 dkg liszt,
3 dl tejföl,
10 adag párolt káposzta,
10 adag sült burgonya

Elkészítés:

A kacsát feldaraboljuk és besózzuk. Az apró kockára vágott szalonnát megsütjük, leszűrjük. Zsírjában elősütjük a húsdarabokat, majd áttesszük egy másik edénybe. A visszamaradt zsírban megpirítjuk az apróra vágott hagymát és a karikára vágott zöldséget, borssal fűszerezzük és kevés borral felengedjük. Az egészet ráöntjük a kacsára és fedő alatt, időnként újra és újra borral feleresztve készre pároljuk. Ezután átszedjük a húsdarabokat egy másik edénybe, a mártást áttörjük, tejfölös habarással besűrítjük és a húsról öntve tálaljuk. Külön edényben a párolt káposztát és a sült burgonyát hozzáadjuk.

Párolt káposzta:

Hozzávalók:

150 dkg fejeskáposzta,
2 dkg só,
8 dkg zsír,
4 dkg cukor,
5 dkg vöröshagyma,
0,1 dkg köménymag,
0,2 dl ecet

Elkészítés:

A fejes káposztát megtisztítjuk, torzsáját kivágjuk és legyaluljuk vagy vékony metéltre vágjuk. Lesózzuk és ha levét kiadta, jól kicsavarjuk. A felhevített zsírba kevés cukrot teszünk és megpirítjuk benne, hozzáteesszük az apróra vágott hagymát, gyorsan elkeverjük, megszórjuk köménymaggal, majd rátesszük a káposztát. Kevés ecettel ízesítjük és erős tűzön gyakori keverés mellett addig pároljuk, míg összeesik és leve elpárolog. Ezután fedő alatt mérsékelt tűzön puhára pároljuk, közben esetleg kevés vízzel vagy borral engedjük fel.

Hűség a Városhoz, Istenhez, Hazához

Hűség Napja – mára, ismét a nemzeti emlékezés napja. Ez az a nap, amit törvénybe, díszes okiratba foglalt a magyar országgyűlés. Ez az a nap, amikor ország - világ Sopronra gondol. Ez az a nap, amely Sopron méltóságát jelzi.

Ilyenkor emlékezünk egy olyan eseményre, amely egyszerre gyász és öröm.

Gyász, hiszen a trianoni békediktátummal családok szakadtak szét, hazánk elvesztette történelmi területének kétharmadát. Csonkává lett a föld, a gazdaság, a kultúra. És ugyanígy a határon túltra rekesztett nemzettestvéreink is elvesztették anyaföldjük szívét. De e gyász mellett ott a büszke öröm: voltak ifjaink, akik vérüket is feláldozták a nemzet eszméjéért, a hazáért, a megmaradásért. Fia talok, akik az Ágfalvi csatában szembe mertek szállni a nagyhatalmakkal. És ezzel figyelemztették őket arra, hogy a fejünk felett nem lehet dönten! Mi magunk akarjuk sorunkat irányítani! Még életáldozat árán is...

És ez a tett példává magasztosult. Sopron azóta büszkén viseli a Civitas Fidelissima (Leghűségesebb Város) címet. Ezt még a vörösterror se tudta eltörölni! Ebből fakad legfontosabb mai tanulsága is: az 1921-es népszavazás eredményeként, a nép közös akaratából, Sopron és környéke magyar maradt.

De mit is jelent ez a most oly' sokat emlegetett kifejezés: hűség?

Hogy igazi jelentését megfejtjük, kicsit bele kell mélyednünk nemzetünk nyelvi - kulturális mélységeibe.

A hűség, a hőség és a hit közös szógyöke egyszerre juttatja eszünkbe a nemes érzést, a lobogó szeretet. Aztán a sugárzó fényt, ami hajdan a teremtés alfáját és ómegáját jelképezte, valamint a rendíthetetlen és a teljes bizalomra épülő hitet. A szeretetet és elköteleződést az Isten, a Haza, a Város és a Család, a Honfitársak iránt. Gondoljunk csak bele: micsoda tömör kifejezése egyetlen szó

ennyi érzésnek és elvárásnak! Mert nemcsak érzelmi viszonyulást, hanem tetteket is követel a hűség! Nemcsak szeretni kell hazánkat, a Kárpát medencét, városunkat, honfitársainkat, hanem tenni is kell értük! Hiszen tetteiben ismerjük meg az ember!

Eszembe ötlenek a céltalan rongálások, a vandalizmus vagy a még szörnyűbb tettek: a több száz éve működő iparunk, példaértékű oktatásunk, az emberemlékezettől való mezőgazdaságunk tervszerű pusztítása, a föld és a nemzeti javak kiárusítása... Eszembe jut a politika illetően árulása. És ez már nem hűség, ez már nem hazaszeretet, ez már maga a nemzetárulás!

Milyen jó, hogy őseink nem ilyen példát mutattak nekünk, és mily' szerencse, hogy Sopront még olyan polgárok népesítik be, akik tesznek érte, akik elhivatottak, akik érzik, értik és cselekszik mindazt, amit ünnepünk jelent!

Frang Gizella

Kitüntetettjeink

Közösségünk életében a legnagyobb ajándék, ha osztozhat tagjainak sikerében és örömeiben. Ebben az esztendőben több - közös öröme okot adó - alkalom is volt. Három egyházközségi testvérünk, és egykori plébánosunk is kitüntetést kapott.

A Magyar Kultúra Napján ÉLTES MÁTYÁS DÍJ—at vehetett át **Gátas Jánosné**, aki a soproni Tóth Antal-iskola tanára. A díjat azoknak ajándékozzák, akik gyógypedagógiai munkában kiemelkedőt alkottak. – „Hivatásomnak tekintem és tudatosan készültem a gyógypedagógusi pályára. Szép pályát tudhatok magam mögött, hiszen rövid megszakítással negyven éve a soproni Tóth Antal Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézményben dolgozom. A hallássérült gyermekek mellett dislexiás, diszgráfias tanulókkal is foglalkozom. Logopédusként pedig a beszédhibás fiatalokkal is találkozom. Emellett beszédtechnika-órákat is tartok. Számos nehézség adódott az életben, ám ennél sokkal több öröm ért. Például amikor azt látom, hogy diákjaim kellő szorgalommal és kitartással milyen nagyszerű és jó eredményeket érnek el. Voltak, akik felsőoktatási intézményben tanultak tovább vagy szakmát szerezve elhelyezkedtek. Pályám során mindvégig törekedtem arra, hogy a hozzám fordulókat – legyenek ők fiatal pedagógusok vagy szülők – meghallgassam, és hasznos tanáccsal láthassam el” – összegezte röviden életpályáját, a tőle megszokott szerénységgel Gátasné Erzsike.

Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzata, minden esztendőben, december 14-én, a Hűség Napján kitüntetésekkel adományoz azoknak a polgárainak, akik saját hivatásukban kiválót alkottak. Ebben az évben két kitüntetettre is büszkék lehetünk.

Dr. Hetény János egykori plébánosunk, aki 31 évig gondozta a lövéri hívek lelki életét s szolgált az Árpádházi Szent Margit Plébánián SOPRONÉRT EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült. János atya életét a következetes Isten-szolgálat, a Szentírás magas szintű magyarázata, a hívek - különösen a mindenkori tanítványai - iránti szeretet, a kultúra iránti kifogyhatatlan szomj s a lelkeszi hivatás tudományos alapossága mellett szeretett szülővárosa, Sopron iránti végtelen rajongás jellemezte. Megalkuvást nem ismert, sem a hitéletben, sem a politikában. Sopronban, nemzedékeket nevelt a katolikus hitre s kiváló egyházközséget teremtett a Lőverekben. Élete utóbbi évtizedében megvalósíthatta ifjúkori álmait s a vallási néprajzban maradandót alkotott; hét kötete jelent

meg eddig, s jelenleg a nyolcadikon dolgozik. **Dr. Folcz Tóbiás** szerényen mosolyog, amikor gratulálok neki. Szinte szégyenlősen veszi tudomásul, hogy elismerik, kitüntetéssel honorálják több évtizedes oktatói tevékenységét.

„1981. január elsején kezdtem a tanítást, a Roth Gyula Erdészeti Szakközépiskolában. Az évtizedek alatt az erdészeti szakmai tantárgyak szinte mindegyikét tanítottam, de leginkább az erdőművelés, erdővédelem és erdészeti növénytan tantárgyakat. Ezen a pályán találtam meg azt a szimbiózist, amely az erdész-szakma és az oktatás együttesében kerek egészet alkot az életben. Úgy érzem, hogy a „SOPRON KIVÁLÓ PEDAGÓGUSA” díjjal oktatói tevékenységemet, míg az ugyancsak ebben az évben kapott - szakmai elismeréssel, a „KAÁN KÁROLY DÍJ”-jal erdészeti szakmai munkámat ismerték el. Életpályadíjnak tekintem ezeket a kitüntetések” – összegzi a három évtizedes mérnök-tanári pálya elismeréseit Folcz Tóbiás. **Dr. Vig Péter** a BERÉNYI DÉNES DÍJ (agrometeorológiai díj) és az Oktatási Minisztérium MESTERTANÁR kitüntetését követően, a közelmúltban kapta meg a meteorológus szakma legnagyobb elismerését a STEINER LAJOS EMLÉKÉRMET. A Nyugat-Magyarországi Egyetem docense, ezt az elismerést, a meteorológiai ismeretek magas szakmai közvetítéséért, oktatásáért, az erdő és klíma témakörében szervezett szakmai továbbképzések, konferenciák szervezéséért, a meteorológia, az erdő és atmoszféra kölcsönhatásainak kutatásáért érdemelte ki.

Frang

Ezt mondják a Lőverekben

Hogy készülnek a Karácsonyra, lesz –e valami különlegesség az ünnepi asztalon?

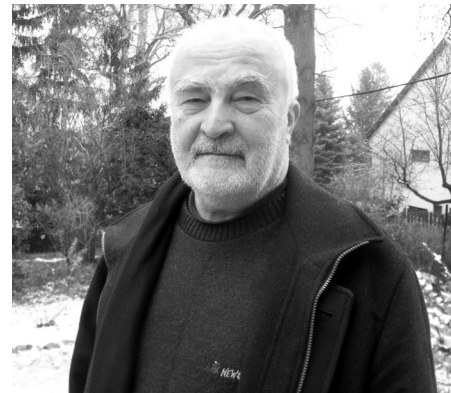
Marosszéky-Cotard Borbála

A mai modern világban nem lehet megkerülni a vásárlást, de igyekszünk lelkileg is hangolódni az ünnepekre. Idén saját készítésű adventi koszorúnk van, a gyertyagyújtáskor imádkozunk. Igyekszünk minden vasárnap eljutni a templomba vagy részt venni lelki gyakorlatokon, de kicsi gyerekekkel az sokszor nem könnyű. Már előre megbeszéltük, hogy miként alakul a programunk az Adventben és Karácsonykor, jobb előre tudni, hogy mikor hova megyünk. Hiszen, ha nem is tudunk mindenkit megajándékozni, fontos, hogy az összes családtagot meglátogassuk. Karácsonykor mindig halat eszünk, fontos, hogy ez a keresztény jelkép megjelenjen az asztalon. De, hogy idén milyen formában készítjük el, azt még ki kell találni.

Vargáné Káldy Enikő

Az adventi időszak a családjában nem csupán a vásárlásról szól: készülünk lelkileg is, zenét hallgatunk, elcsöndesedünk. Néha főzünk egy kis forralt bort, és csendesen beszélgetünk a családban. Természetesen gyertyagyújtáskor is együtt vagyunk, kicsit mindenki elgondolkodik, eszünkbe jut a karácsony, de ilyenkor kicsit emlékezünk is azokra a családtagokra, akik már nincsenek velünk. Aztán, Szenteste hagyományosan halat eszünk, de készül ünnepi kalács is és természetesen többféle húsétel, sok-sok sütemény, hogy mindenki találjon kedvét valót.

Kadnár Béla

Nálunk megoszlanak a feladatok: a feleségem az ajándékfelelős, jómagam pedig minden alkalommal részt veszek a hajnali roratékon. Aztán vasárnap van a gyertyagyújtás, egy kis elcsöndesedés és ekkor készülünk lelkileg a szeretet ünnepére. Szenteste napján általában hideg ételt eszünk, hogy az asszonyoknak se kelljen aznap túl sokat dolgozniuk a konyhában. Az igazi ünnepi ebéd, következő nap van, de hogy pontosan mi lesz, azt még nem tudom, hiszen nálunk a feleségem a császárnő a konyhában. Három fiam van és három kisunokám, ők látogatnak meg minket. Természetesen beosztják, hogy melyik szülő mikor részesül abban az örömben, hogy a gyerekek – az unokákkal együtt – viszszaajönnek látogatába.

Információk a Szent Margit Plébániáról

Napi lelki programok:

kedd kivételével minden hétköznap este 17:45-kor szentmise.

Kedden szentmise a Lőverekben a plébániánk területén lévő Állami Szanatóriumban, délután 3 órakor.

Az esti szentmisék előtt fél órával rózsafüzér imádság, gyónási lehetőség.

Hétfégi miserend, vasárnapra érvényes szentmisék

Szombat:

16:00 „mocorgók”, ovisok, kisgyermekes családok

17:45 Előesti szentmise

Vasárnap: 8:00, 9:30, 11:00

szentmisék a plébánia-templomban

17:00 Villa sori Nepomuki Szent János kápolnában

Keresztelés vasárnap délutánonként, il-

letve szombaton a mocorgók miséje keretében

Heti programok:

Hétfő: a plébániai hitoktatás napja

15:30-tól szentségi előkészítő, **16:30-tól** plébániai külön hittan

Kedd: este 6 órakor a plébániai énekarunk, a Julianium kórus heti próbája

Szerda: 18:30-tól az esti szentmise után a Biblia-kör heti találkozója

Csütörtök: szentmise előtt 1 órával,

16:45-kor csendes szentségimádás

A szentmise után Szentlélek-szeminárium, a Sámuel-közösség vezetésével.

Péntek: az esti szentmise után kéthetente

katekumen-képzés, felnőttek szentségre

felkészítő tanfolyama, illetve minden hó 3.

pénteken a plébániai Házasszövetség találkozója az esti szentmise után.

Szombat: délután 3-4-ig *ministráns*

foglalkozás, illetve játékos együttlét

gyermekünkkel. Az esti mise után

18:30-tól Ifi csoport (közép és felsőfokú

intézményekben tanuló diákjaink számára)

Havi programjaink:

Minden hónap első péntekén: **9:00-kor**

Szentmise a Pedagógus Otthonban

16:45 a Rózsafüzér Társulat szentorája

Minden hó második péntekén:

8:00-19:00 óra között egész napos

szentségimádás

Minden hó utolsó csütörtökén: Imaapostol-csoport

(A Szentatya havi imaszándékainak

végiggondolása)

Jövő évtől havonta rendezvény, „Lőver útjain” címmel.

Felelős kiadó: Bognár István plébános **Cím:** 9400 Sopron, Szent Margit u. 4.

Tel.: 06 99 523 648, **Fax:** 06 99 523 649 **E-mail:** plebania@julianium.hu

Szerkeszti a szerkesztőbizottság **Tördelőszerkesztő:** Mikó Tamás

Nyomda: FORENO Nonprofit Kft. 9400 Sopron, Fraknoi utca 22.

E számunk szerzői: Bognár István, Bösze Balázs,

Frang Gizella, Gátas János, Gátas Erzsébet,

Horváth Betti, Iván Izabella, Kovács Margit,

Rázó László, Sütő Teréz, Szekeres Kriszta.

Korrektor: Iván Izabella

